KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/1395

av den 11 augusti 2022

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av visst korrosionsbeständigt stål med ursprung i Ryssland och Turkiet

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 24 juni 2021 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import till unionen av visst korrosionsbeständigt stål med ursprung i Ryssland och Turkiet (*de berörda länderna*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (*tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 12 maj 2021 av European Steel Association (*Eurofer* eller *klaganden*). Klagomålet ingavs för unionsindustrins räkning avseende visst korrosionsbeständigt stål i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Berörda parter

(3) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen uttryckligen klaganden, andra kända unionstillverkare, kända exporterande tillverkare och myndigheterna i Ryssland och Turkiet, kända importörer och användare samt berörda intresseorganisationer om inledandet av undersökningen och inbjöd dem att delta.

(4) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden. Kommissionen anordnade en utfrågning med en turkisk exporterande tillverkare den 17 september 2021.

1.3 Stickprov

(5) I tillkännagivandet om inledande uppgav kommissionen att den kunde komma att besluta att göra ett urval bland de berörda parterna i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUT C 245, 24.6.2021, s. 21.

1.3.1 *Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare*

(6) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen gjorde urvalet på grundval av unionstillverkarnas rapporterade tillverkning och försäljningsvolym i unionen i samband med analysen av representativiteten innan undersökningen inleddes, och även med hänsyn till deras geografiska belägenhet. Detta preliminära urval bestod av tre unionstillverkare från tre olika medlemsstater. Tillverkarna i urvalet stod för mer än 23 % av tillverkningen och försäljningen i unionen av den likadana produkten. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet ([3]). Inga parter lämnade några synpunkter inom den fastställda tidsfristen.

(7) Under kontrollbesöket hos en av unionstillverkarna i urvalet konstaterades att företaget felaktigt hade lämnat en stor mängd uppgifter angående produkter som inte omfattas av undersökningen i sitt svar på frågeformuläret avseende talerätt och i sitt svar på frågeformuläret angående antidumpning. För att säkerställa att denna situation inte skulle påverka urvalets representativitet beslutade kommissionen att behålla det berörda företaget i urvalet och att ta med ytterligare ett företag i urvalet. Det slutgiltiga urvalet bestod därmed av fyra unionstillverkare i tre olika medlemsstater, vilka tillsammans stod för omkring 25 % av den beräknade totala volymen av tillverkning och försäljning av den likadana produkten i unionen. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det slutgiltiga urvalet ([4]). Inga parter lämnade några synpunkter inom den fastställda tidsfristen.

1.3.2 *Stickprovsförfarande avseende importörer*

(8) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som angetts i tillkännagivandet om inledande.

(9) Inget av de företag som lämnade in en bilaga till tillkännagivandet om inledande inom tidsfristen rapporterade om import av den berörda produkten. Kommissionen beslutade att inte inleda något stickprovsförfarande. Inga synpunkter togs emot angående detta beslut.

1.3.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Ryssland*

(10) För att avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett stickprov bad kommissionen alla exporterande producenter i Ryssland att lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen Ryska federationens ständiga beskickning vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som skulle kunna vara intresserade av att delta i undersökningen.

(11) Tre exporterande tillverkare/grupper av exporterande tillverkare i Ryssland, vilka stod för omkring 98 % av Rysslands totala export av den berörda produkten till unionen, lämnade de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av två företag på grundval av den största representativa exportvolym till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med alla kända exporterande producenter som berördes och med de ryska myndigheterna om urvalet.

(12) Kommissionen tog emot synpunkter på urvalet från PJSC Novolipetsk Steel. Företaget ansåg att det fanns goda rättsliga skäl att utföra undersökningen med tre, snarare än två, exporterande tillverkare, särskilt om ett av företagen i det ursprungliga urvalet skulle avbryta sitt samarbete. Ett sådant tillbakadragande skulle försvåra fastställandet av dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet.

(13) Dessutom framhöll företaget att kommissionen hade tagit med den exporterande tillverkaren PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works i Ryssland och dess dotterbolag MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş. i Turkiet i urvalet. Företaget hävdade att de två närstående exporterande tillverkarna använde vissa gemensamma försäljningskanaler. Detta skulle minska kommissionens arbetsbelastning och därmed möjliggöra en undersökning av NLMK.

([3]) Not till ärendehandlingen t21.005164 av den 6 juli 2021.
([4]) Not till ärendehandlingen t21.007177 av den 21 oktober 2021.

(14) Efter att ha analyserat NLMK:s synpunkter fann kommissionen att de påståenden som beskrivs i skäl 12 var motiverade och beslutade att överge stickprovsförfarandet med avseende på de exporterande tillverkarna i Ryssland. Kommissionen informerade det berörda företaget och de ryska myndigheterna om sitt beslut.

1.3.4 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Turkiet*

(15) För att avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett stickprov bad kommissionen alla exporterande producenter i Turkiet att lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen Turkiets beskickning i EU att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.

(16) Åtta exporterande tillverkare/grupper av exporterande tillverkare i Turkiet, vilka stod för omkring 100 % av Turkiets totala export av den berörda produkten till unionen, lämnade de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av tre företag på grundval av den största representativa exportvolym till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen genomfördes samråd om urvalet med alla kända berörda exporterande tillverkare och myndigheterna i det berörda landet. Inga synpunkter togs emot angående förslaget om ett stickprovsförfarande. Det slutgiltiga urvalet motsvarade 62,6 % av den totala turkiska exporten av den berörda produkten till unionen.

1.4 **Enskild undersökning**

(17) En exporterande tillverkare i Turkiet begärde enskild undersökning i enlighet med artikel 17.3 i grundförordningen. Kommissionen fastslog att granskningen av denna begäran skulle ha varit orimligt betungande och att undersökningen därmed inte skulle kunna slutföras i tid. Orsaken till detta var det berörda företagets komplicerade bolagsstruktur. Därför avslogs begäran om enskild undersökning.

1.5 **Svar på frågeformuläret**

(18) Kommissionen skickade ett frågeformulär till klaganden och begärde att de fyra unionstillverkarna i urvalet ([5]), de tre exporterande tillverkarna i Ryssland och de tre exporterande tillverkare i Turkiet som ingick i urvalet skulle fylla i de relevanta frågeformulären via internet ([6]) på dagen för inledandet.

(19) Svar på frågeformulären togs emot från de fyra unionstillverkarna i urvalet, klaganden, de tre exporterande tillverkarna i Ryssland, de tre exporterande tillverkare i Turkiet som ingick i urvalet samt den exporterande tillverkare i Turkiet som hade begärt enskild undersökning.

1.6 **Kontrollbesök**

(20) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av dumpning, därav vållad skada och unionens intresse. Kontrollbesök enligt artikel 16 i grundförordningen genomfördes i följande företags lokaler:

Unionstillverkare:

— Acciaieria Arvedi SpA, Cremona, Italien

— ArcelorMittal Poland, Dabrowa Górnicza, Polen

— Marcegaglia Carbon Steel SpA, Gazoldo degli Ippoliti, Italien

— U.S. Steel Košice, s.r.o., Košice, Slovakien

([5]) De tre unionstillverkare som ingick i det ursprungliga urvalet ombads att fylla i frågeformuläret när det preliminära urvalet hade bekräftats den 6 juli 2021, medan den unionstillverkare som lades till i urvalet (se skäl 7) ombads att göra detta den 21 oktober 2021.

([6]) Frågeformulär för unionstillverkare, exporterade tillverkare, importörer och användare fanns tillgängliga på https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2531.

Handlare och importörer som är närstående de ryska exporterande tillverkarna:

— MMK Steel Trade AG, Lugano, Schweiz

— NLMK Trading SA, Lugano, Schweiz

— Severstal Export GmbH (SSE), Manno, Schweiz

— SIA Severstal Distribution (*Severstal Distribution Europe*, SDE), Riga, Lettland

(21) Kommissionen genomförde även dubbelkontroller på distans hos följande parter:

Intresseorganisation för unionstillverkare:

— Eurofer, Bryssel, Belgien

Exporterande tillverkare i Ryssland:

— PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works (MMK), Magnitogorsk, Ryssland

— Novolipetsk Steel (NLMK), Lipetsk, Ryssland

— PAO Severstal (PAOS), Tjerepovets, Ryssland

Inhemska handlare med anknytning till de ryska exporterande tillverkarna:

— LLC Torgovy dom MMK (TD MMK), Magnitogorsk, Ryssland

— Novolipetsk Steel Service Center LLC (NSSC), Lipetsk, Ryssland

— Torgovy dom NLMK LLC (NLMK Shop), Moskva, Ryssland

— JSC Severstal Distribution (Severstal Distribution Russia, SDR), Tjerepovets, Ryssland

Exporterande tillverkare i Turkiet:

— MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş. (MMK Turkey), Dortyol, Turkiet

— TatMetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş.(Tatmetal), Istanbul, Turkiet

— Tezcan Galvanizli Yapi Elemanlari Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Tezcan), Kartepe-Kocaeli, Turkiet

1.7 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(22) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2020 (*undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2017 till och med slutet av undersökningsperioden (*skadeundersökningsperioden*).

(23) Den turkiska intresseorganisationen CIB och flera av de exporterande tillverkarna ansåg att den valda undersökningsperioden och den valda skadeundersökningsperioden var missvisande. De ansåg att de båda perioderna var olämpliga, eftersom 2017 hade varit ett relativt bra år för stålindustrin, medan 2020 hade påverkats negativt av covid-19-pandemin. De hävdade att jämförelsen mellan de båda slutpunkterna inte skulle vara representativ för unionsindustrins resultat och situation. Vissa begärde kvartalsvisa analyser för bättre jämförelse.

(24) Kommissionen avvisade påståendena och påpekade att både skadeundersökningsperioden och undersökningsperioden var lämpliga med tanke på det datum då klagomålet ingavs och de tillämpliga reglerna. Under alla omständigheter bygger kommissionens analys inte på någon jämförelse mellan basåret och undersökningsperioden utan på utvecklingstrenderna under hela skadeundersökningsperioden. Kommissionen analyserar faktorer som kan påverka marknaden för korrosionsbeständigt stål i unionen och inbegriper dem i undersökningen, så som bland annat framgår av avsnitt 5 nedan.

(25) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter motsatte sig CIB och flera av de exporterande tillverkarna kommissionens ståndpunkt. De hävdade att kommissionen borde ha tagit hänsyn till utvecklingen efter undersökningsperioden, eftersom priserna på varmgalvaniserade produkter, vilka omfattar korrosionsbeständigt stål, liksom den genomsnittliga marginalen för varmgalvaniserade stålprodukter jämfört med varmvalsade ringar eller rullar, skulle ha ökat kraftigt i unionen under de åtta första månaderna 2021. Samtidigt skulle unionsindustrins produktionsnivåer ha återställts till 2019 års nivåer under 2021. Genom att hänvisa till tribunalens dom i målet Rusal Armenal ZAO mot rådet ([7]) hävdade de att denna utveckling utgör nya faktauppgifter som gör att den föreslagna antidumpningstullen är uppenbart olämplig och att kommissionen därför måste beakta dessa faktauppgifter, däribland genom att utöka undersökningsperioden till hela 2021 och det första kvartalet 2022.

(26) Kommissionen analyserade dessa påståenden. Den konstaterade att försäljningsprisernas ökning under 2021 i sig inte är något tecken på en förbättring av unionsindustrins lönsamhet, oavsett dess storlek. Kommissionen noterade i stället att en ökning av priserna endast kan ha en positiv effekt på industrins situation jämfört med det föregående året om ökningen är avsevärt högre än ökningen av kostnaderna under samma period. Det fanns inga bevis för att detta skulle ha varit fallet. När det gäller produktionen medgav kommissionen att vissa tillverkare hade haft svårigheter med att tillgodose den starka efterfrågan på korrosionsbeständigt stål under vissa perioder av 2021, framför allt i början av året. Kommissionen betonade emellertid att detta var ett tillfälligt fenomen och att den inte hade tillgång till några uppgifter som pekade på att detta skulle ha gällt hela industrin. Kommissionen konstaterade därför att inget av de påståenden som de berörda parterna åberopade hade visat att den nya utvecklingen efter undersökningsperioden skulle göra den föreslagna antidumpningstullen uppenbart olämplig. Kommissionen avvisade således påståendena.

1.8 **Beslut att inte införa provisoriska åtgärder**

(27) I enlighet med artikel 7.1 i grundförordningen var tidsfristen för införande av provisoriska åtgärder den 23 februari 2022. Den 26 januari 2022 informerade kommissionen de berörda parterna om sin avsikt att inte införa provisoriska åtgärder, i enlighet med artikel 19a.2 i grundförordningen, och gav de berörda parterna möjlighet att lämna ytterligare upplysningar och/eller att bli hörda. Ingen av parterna lämnade några synpunkter eller begärde att bli hörd.

(28) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den ryska regeringen att det faktum att inga provisoriska åtgärder hade införts visade att unionsindustrin var stabil och att den inte behövde någon intervention från kommissionen för att förhindra skada. Kommissionen avvisade detta påstående. Provisoriska åtgärder får införas enligt artikel 7.1 i grundförordningen. Kommissionen har inte någon skyldighet att införa provisoriska åtgärder om unionsindustrin lider skada. Därför går det inte att dra några slutsatser om unionsindustrins situation om kommissionen beslutar att inte införa provisoriska åtgärder utan att i stället fortsätta med undersökningen, så som gjordes i det här ärendet.

(29) Eftersom inga provisoriska antidumpningsåtgärder infördes registrerades ingen import.

1.9 **Efterföljande förfarande**

(30) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten.

(31) Efter analysen av de insamlade och kontrollerade uppgifterna informerade kommissionen MMK och PAOS om sin avsikt att tillämpa tillgängliga uppgifter på vissa delar av deras svar på frågeformuläret i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Kommissionen gav företagen möjlighet att lämna synpunkter. Skälen för tillämpningen av tillgängliga uppgifter och de synpunkter som lämnades av företagen förklaras i avsnitt 3.1.2 i denna förordning.

(32) För att komma fram till sina slutgiltiga undersökningsresultat beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter.

([7]) Tribunalens dom av den 25 januari 2017 i mål T-512/09 RENV, Rusal Armenal ZAO mot rådet, ECLI:EU:T:2017:26, punkt 130.

(33) Kommissionen informerade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import till unionen av korrosionsbeständigt stål med ursprung i Ryssland och Turkiet (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(34) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter togs synpunkter emot från klaganden, den ryska regeringen, alla de tre ryska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, den turkiska regeringen, alla de tre turkiska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och den turkiska organisationen för stålexportörer. Förhandlingar begärdes av och genomfördes med MMK, NLMK, den turkiska regeringen, Tezcan och den turkiska organisationen för stålexportörer. De synpunkter som lämnades av parterna och/eller framfördes under förhandlingarna behandlas i de respektive delarna av den här förordningen.

(35) Tezcan och MMK begärde dessutom att bli hörda av förhörsombudet efter det enskilda kompletterande slutgiltiga utlämnandet av uppgifter.

(36) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CIB att antidumpningsåtgärderna tillfälligt borde avbrytas i enlighet med artikel 14.4 i grundförordningen på grund av marknadsförändringar som inträffat efter undersökningsperiodens utgång. CIB hänvisade framför allt till kraftiga prisökningar på korrosionsbeständigt stål efter undersökningsperiodens utgång, en kraftigt förbättrad lönsamhet för vissa unionstillverkare sedan dess samt de sanktioner som införts mot Ryssland, vilka gav anledning att anta att skada inte skulle återuppstå om åtgärderna tillfälligt hade upphävts.

(37) Enligt artikel 14.4 får åtgärder endast upphävas tillfälligt om det finns anledning att anta att skada inte kommer att återuppstå om åtgärderna tillfälligt upphävs. Kommissionen har inte någon information i ärendet som styrker att unionsindustrins situation förbättrades efter utgången av undersökningsperioden i en sådan utsträckning att det finns anledning att anta att skada inte kommer att återuppstå. Det faktum att priserna på korrosionsbeständigt stål kan ha ökat efter undersökningsperioden kan i sig inte utgöra någon grund för slutsatsen att unionsindustrin inte längre lider skada, även om CIB:s påstående om en ökad lönsamhet för ”vissa unionstillverkare” skulle godtas. Faktum är att inledandet av undersökningen i sig kan ha haft sådana effekter, och dessa effekter skulle därmed försvinna snabbt om de slutgiltiga åtgärderna tillfälligt upphävs. För att tillfälligt upphäva åtgärderna måste kommissionen göra en noggrann analys av unionsindustrins situation efter undersökningsperioden, och av de påstådda förändringarna av marknadsvillkoren, vilket kräver en insamling av detaljerad information. Denna bedömning görs normalt utanför undersökningsförfarandet, i synnerhet om sådana påståenden framförs i ett sent skede och utan styrkande bevisning, vilket var fallet i detta ärende.

(38) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den ryska regeringen att tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen med avseende på två av de ryska exporterande tillverkarna inte var motiverad, eftersom företagen hade visat samarbetsvilja, lämnat utförliga svar på frågeformuläret och begäran om ytterligare uppgifter, däribland delberäkningar, och gjort de begärda korrigeringarna. Dessutom påpekade den ryska regeringen att skrivelserna om tillämpningen av artikel 18 hade skickats mer än en månad efter att kontrollbesöken och dubbelkontrollerna på distans hade slutförts.

(39) Kommissionen konstaterade att skälen för tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen hade meddelats på vederbörligt sätt och förklarats för de respektive företagen efter en korrekt analys av de uppgifter som samlats in från frågeformuläret och begäran om komplettering av de ofullständiga uppgifterna samt under kontrollbesöken och dubbelkontrollerna på distans. När det gäller PAOS behandlas frågan i detalj i skälen 93–109. När det gäller MMK ges allmänna förklaringar i skälen 75–90 i allmänhet och, av sekretesskäl, mer detaljerade förklaringar i det företagsspecifika utlämnandet av uppgifter. Kommissionen avvisade därför den ryska regeringens påståenden angående tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

(40) Den berörda produkten är valsade platta produkter av järn eller legerat stål eller olegerat stål, pläterade eller försedda med överdrag genom varmgalvanisering med zink och/eller aluminium och/eller magnesium, även legerade med kisel, kemiskt passiviserade, med eller utan vidare ytbehandling såsom oljning eller tätning, innehållande högst 0,5 viktprocent kol, högst 1,1 viktprocent aluminium, högst 0,12 viktprocent niob, högst 0,17 viktprocent titan och högst 0,15 viktprocent vanadin, i form av ringar eller rullar, plåtar skurna i längder och smala band med ursprung i Ryssland och Turkiet, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7210 41 00, ex 7210 49 00, ex 7210 61 00, ex 7210 69 00, ex 7210 90 80, ex 7212 30 00, ex 7212 50 61, ex 7212 50 69, ex 7212 50 90, ex 7225 92 00, ex 7225 99 00, ex 7226 99 30, ex 7226 99 70 (Taric-nummer: 7210 41 00 20, 7210 41 00 30, 7210 49 00 20, 7210 49 00 30, 7210 61 00 20, 7210 61 00 30, 7210 69 00 20, 7210 69 00 30, 7210 90 80 92,

7212 30 00 20, 7212 30 00 30, 7212 50 61 20, 7212 50 61 30, 7212 50 69 20, 7212 50 69 30, 7212 50 90 14, 7212 50 90 92, 7225 92 00 20, 7225 92 00 30, 7225 99 00 22, 7225 99 00 23, 7225 99 00 41, 7225 99 00 92, 7225 99 00 93, 7226 99 30 10, 7226 99 30 30, 7226 99 70 13, 7226 99 70 93, 7226 99 70 94) (*den berörda produkten*).

Följande produkter ingår inte:

— Produkter av rostfritt stål, kisellegerat elektrostål och snabbstål.

— Produkter som inte är vidare bearbetade än varmvalsade eller kallvalsade (*kallreducerade*).

(41) Korrosionsbeständigt stål framställs genom beläggning av valsade platta ringar eller rullar, plåt och band genom nedsänkning i ett bad med smält metall eller legeringar av zink. Metallbeläggningen förenar sig med stålunderlaget i en metallurgisk reaktion för att bilda en mångskiktad struktur av legeringar, vilket resulterar i en beläggning som är metallurgiskt förbunden med stålet. Produktens yta är vidare behandlad med kemisk passivering för att skydda mot fukt och för att minska risken för bildning av korrosionsprodukter under lagring och transport.

(42) Korrosionsbeständigt stål används främst inom byggsektorn för olika byggnadsmaterial, men även för tillverkning av hushållsapparater, djupdragnings- och stämplingsprocesser och små svetsade rör.

2.2 **Likadan produkt**

(43) Av undersökningen framgick att följande produkter har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:

— Den berörda produkten.

— Den produkt som tillverkas och säljs på hemmamarknaden i Ryssland och Turkiet.

— Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

(44) Kommissionen beslutade att dessa produkter därför är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

2.3 **Invändningar gällande produktdefinition**

(45) En importör begärde att korrosionsbeständigt stål med en tjocklek under 0,40 mm (*tunna produkter*) skulle undantas från undersökningens tillämpningsområde. Parten hävdade att tunna produkter är mer arbetskraftsintensiva och kostsamma och att de utgör ett särskilt segment där unionsindustrin inte har tillräcklig kapacitet. Parten tillade att undantaget för tunna produkter inte skulle minska den korrigerande effekt av åtgärderna som eftersträvas av klagandena, samtidigt som införandet av antidumpningsåtgärder mot tunna produkter skulle skada användarna (eftersom de inte skulle ha tillgång till sådana produkter till konkurrenskraftiga priser).

(46) Kommissionen ansåg att begäran var ogrundad, eftersom unionsindustrin som helhet har kapacitet att tillverka alla storlekar av korrosionsbeständigt stål som krävs ([8]). Kommissionen konstaterade även att alla typer av korrosionsbeständigt stål, oavsett deras storlek eller importplats, tillverkas i produktionslinjer för varmgalvanisering och har samma funktion när det gäller deras grundläggande fysiska och tekniska egenskaper, slutanvändning och utbytbarhet. Kommissionen avslog därför begäran om undantag.

(47) Tezcan, en turkisk tillverkare av bland annat korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink, begärde att den produkten skulle undantas från åtgärdernas tillämpningsområde. Enligt tillverkaren utgör korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink ett särskilt segment som inte konkurrerar med de produkter som tillverkas av unionsindustrin. Parten hävdade att produkter av korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink inte tillverkades i unionen ”i kommersiellt lönsamma kvantiteter” och att den unionstillverkare som tillverkade sådana produkter inte kunde tillhandahålla den mängd av korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink som behövdes för att tillgodose efterfrågan i unionen.

([8]) I den icke-konfidentiella ärendehandlingen t21.005520 tillhandahöll klaganden en förteckning över 9 unionstillverkare och sidor ur en webbkatalog som visade att de tillverkarna kan tillverka korrosionsbeständigt stål med en tjocklek under 0,40 mm.

(48) Kommissionen ansåg att begäran var ogrundad eftersom unionstillverkarna faktiskt hade kapacitet att tillverka korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink, även om produktionen för tillfället var begränsad. Kommissionen konstaterade även att alla typer av korrosionsbeständigt stål, oavsett beläggning, tillverkas i produktionslinjer för varmgalvanisering. Dessutom har korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink och korrosionsbeständigt stål överdraget med andra ämnen samma funktion vad gäller grundläggande fysiska och tekniska egenskaper, slutanvändning och utbytbarhet ([9]). Kommissionen avslog därför begäran om undantag.

(49) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Tezcan sin begäran. Företaget hävdade att avsaknaden av tillverkning i unionen berodde på dålig finansiell förvaltning av den enda unionstillverkaren som tillverkade korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink. Tezcan vidhöll att korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink och korrosionsbeständigt stål överdraget med zink var olika produkter – fysiskt, kemiskt och tekniskt – och hänvisade till tillverkningsprocessen för korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink och vissa av egenskaperna hos aluzink.

(50) Kommissionen fann att Tezcans begäran var ogrundad, eftersom den tillverkare som nämndes av Tezcan hade en hållbar affärsmodell och fortfarande var en viktig del av unionsindustrin. Kommissionen hade även konstaterat att alla typer av korrosionsbeständigt stål, oavsett behandling, tillverkas i produktionslinjer för varmgalvanisering, vilket medgavs av Tezcan när företaget noterade att den enda unionstillverkaren av korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink har en produktionslinje för varmgalvanisering men två smältkar som tillverkaren kan växla mellan beroende på om tillverkningen gäller korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink eller andra produkter. Påståendet att alla beläggningar till korrosionsbeständigt stål inte har exakt samma egenskaper undergräver dessutom inte det faktum att korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink och korrosionsbeständigt stål överdraget med andra beläggningar har samma egenskaper vad gäller deras grundläggande fysiska och tekniska egenskaper, slutanvändningsområden och utbytbarhet ([10]). Kommissionen avslog därför begäran om undantag.

3. **DUMPNING**

3.1 **Ryssland**

3.1.1 *Normalvärde*

(51) Kommissionen undersökte först huruvida den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden för varje samarbetande exporterande tillverkare var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden är representativ om den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden av den likadana produkten till oberoende kunder på hemmamarknaden per exporterande tillverkare motsvarade minst 5 % av dennes totala exportförsäljning av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. På denna grund konstaterades att var och en av de exporterande tillverkarnas sammanlagda försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden var representativ.

(52) Därefter identifierade kommissionen de på hemmamarknaden sålda produkttyper som var identiska eller jämförbara med de produkttyper som såldes på export till unionen.

(53) Kommissionen undersökte sedan om de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas försäljning på hemmamarknaden av varje produkttyp som är identisk eller jämförbar med en produkttyp som säljs på export till unionen var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av en produkttyp är representativ om den totala försäljningsvolymen av produkttypen i fråga till oberoende kunder på hemmamarknaden under undersökningsperioden motsvarar minst 5 % av den totala exportförsäljningen till unionen av den identiska eller jämförbara produkttypen.

(54) Kommissionen fastslog att MMK inte sålde en av produkttyperna i representativa kvantiteter på hemmamarknaden. Dessutom konstaterades att de tre ryska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte sålde vissa produkttyper alls på hemmamarknaden.

([9]) I den icke-konfidentiella ärendehandlingen t21.005520 tillhandahöll klaganden, med stöd av tillämpliga EU-standarder, exempel på att korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink och korrosionsbeständigt stål överdraget med andra beläggningar kan användas omväxlande inom byggnadsverksamhet.

([10]) I den icke-konfidentiella ärendehandlingen t22.003396 tillhandahöll klaganden, med stöd av tillämpliga EU-standarder, exempel på att korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink och korrosionsbeständigt stål överdraget med andra beläggningar kan användas omväxlande i vissa stålprofiler och produkter för taktäckning och väggbeklädnad.

(55) Därefter fastställde kommissionen andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden för varje produkttyp under undersökningsperioden, för att avgöra om den skulle använda den faktiska försäljningen på hemmamarknaden för att beräkna normalvärdet, i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.

(56) Normalvärdet grundas på det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp, oavsett om denna försäljning är lönsam eller inte, om

a) försäljningsvolymen för produkttypen, vid försäljning till nettopriser som minst motsvarar den beräknade tillverkningskostnaden, utgör mer än 80 % av den totala försäljningsvolymen för denna produkttyp, och

b) det vägda genomsnittliga försäljningspriset för denna produkttyp är lika med eller högre än tillverkningskostnaden per enhet.

(57) I detta fall är normalvärdet det vägda genomsnittet av priserna vid all försäljning på hemmamarknaden av produkttypen i fråga under undersökningsperioden.

(58) Normalvärdet är det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp för endast den lönsamma försäljningen på hemmamarknaden av produkttyperna under undersökningsperioden, om

a) volymen av den lönsamma försäljningen av produkttypen utgör högst 80 % av den totala försäljningsvolymen för den typen, eller

b) det vägda genomsnittliga priset för produkttypen i fråga är lägre än tillverkningskostnaden per enhet.

(59) Analysen av försäljningen på hemmamarknaden visade, beroende på produkttyp, att 47–100 % av MMK:s inhemska försäljning, 43–100 % av NLMK:s inhemska försäljning och 24–100 % av PAOS:s inhemska försäljning var lönsam och att produkternas vägda genomsnittliga försäljningspris var högre än tillverkningskostnaden. Följaktligen beräknades normalvärdet som ett vägt genomsnitt av priserna vid all försäljning på hemmamarknaden under undersökningsperioden eller som ett vägt genomsnitt av enbart den lönsamma försäljningen.

(60) För de produkttyper vars vägda genomsnittliga försäljningspris var lägre än tillverkningskostnaden beräknades normalvärdet som ett vägt genomsnitt av den lönsamma försäljningen av den produkttypen.

(61) Om ingen försäljning av en typ av den likadana produkten förekommit vid normal handel eller om en produkttyp inte sålts i representativa volymer på hemmamarknaden, använde kommissionen ett konstruerat normalvärde i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen.

(62) Normalvärdet konstruerades genom att följande adderades till den genomsnittliga tillverkningskostnaden för den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens likadana produkt under undersökningsperioden:

a) De vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden vid normal handel under undersökningsperioden. och

b) Den vägda genomsnittliga vinst på hemmamarknaden som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna gjorde på den likadana produkten vid normal handel under undersökningsperioden.

(63) För de produkttyper som inte sålts i representativa kvantiteter på hemmamarknaden adderades de genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna och vinsten för de transaktioner som skett vid normal handel på hemmamarknaden för dessa typer. För de produkttyper som inte sålts alls på hemmamarknaden adderades de vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna och vinsten för alla transaktioner som skett vid normal handel på hemmamarknaden.

(64) Tillverkningskostnaden justerades i motiverade fall enligt artikel 2.5 i grundförordningen. Alla de tre samarbetsvilliga exporterande tillverkarna köpte in vissa råvaror av närstående leverantörer. Kommissionen undersökte om dessa råvaror köptes till ett marknadsmässigt pris och justerade vid behov tillverkningskostnaden så att det på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten.

(65) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade NLMK att sådana justeringar inte var motiverade, framför allt eftersom kommissionen inte hade tagit hänsyn till effekten av den fraktkostnad som ingår i priset på de undersökta råvaror som säljs till NLMK och till icke-närstående kunder enligt olika leveransvillkor, trots att dessa uppgifter fanns tillgängliga. Kommissionen godtog påståendet med avseende på vissa råvaror och gjorde en ny beräkning av normalvärdet. Företaget underrättades om den reviderade beräkningen.

(66) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade PAOS att justeringen av råvarukostnaden enligt artikel 2.5 i grundförordningen var rättsstridig. Företaget framhöll särskilt att kommissionen enligt artikel 2.5 i grundförordningen kunde avvika från företagets bokföring i två situationer: a) om bokföringen inte stämde överens med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och b) om bokföringen inte på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten. När det gäller den andra situationen hänvisade företaget till punkt 6.97 i rapporten från WTO:s överprövningsorgan om Ukrainatvisten beträffande ammoniumnitrat från Ryssland ([11]), enligt vilken ”det andra villkoret i den första meningen i artikel 2.2.1.1 [av WTO:s antidumpningsavtal] gäller huruvida de räkenskaper som bokförs av den undersökta exportören eller tillverkaren på ett lämpligt och tillräckligt sätt motsvarar eller återspeglar de kostnader som uppstått för den undersökta exportör eller tillverkare som har ett faktiskt förhållande till tillverkningen och försäljningen av den specifika ifrågavarande produkten”.

(67) Kommissionen noterade att punkt 6.97 i överprövningsorganets rapport om ärendet Ukraina – ammoniumnitrat (Ryssland) borde ses mot bakgrund av de närmast föregående punkterna. Redan i ärendet EU–Biodiesel (Argentina) ([12]) godkände överprövningsorganet att råvarupriserna mellan närstående parter inte kunde betraktas som marknadsmässiga priser och därmed kunde avvisas. I punkt 6.97 i överprövningsorganets rapport om ärendet Ukraina – ammoniumnitrat (Ryssland) klargörs vidare att de situationer som anges i panelens rapport om ärendet EU–Biodiesel (Argentina) inte bör betraktas som generella undantag, utan undersökas från fall till fall. I det här ärendet bortsåg kommissionen från priserna på vissa råvaror som köptes av PAOS från närstående leverantörer efter en ordentlig analys och därmed i full överensstämmelse med WTO:s bestämmelser. Kommissionen jämförde de priser som den närstående leverantören tog ut av PAOS med de priser som den närstående leverantören tog ut av icke-närstående kunder. På denna grund fastslog kommissionen att de priser som den närstående leverantören tog ut av PAOS inte var marknadsmässiga. Därför avvisades påståendet.

(68) Vidare hävdade PAOS att kommissionen inte hade använt rätt metod när den analyserade om de priser på vissa råvaror som betalades mellan PAOS och dess närstående leverantörer var marknadsmässiga. Företaget ansåg att kommissionen borde ha jämfört de priser som betalades av PAOS när företaget köpte in en råvara från sin närstående leverantör med de priser som togs ut av oberoende leverantörer.

(69) I detta avseende påpekade kommissionen att det var etablerad praxis att använda de priser som togs ut av den närstående leverantören vid analysen av prisets marknadsmässighet. I det här ärendet var den närstående leverantörens försäljningspriser till PAOS och till icke-närstående kunder tillgängliga och verifierade. Kommissionen ansåg därför att det var lämpligt att använda de verifierade uppgifterna i sin analys. Företaget lämnade dessutom inte någon förklaring till prisskillnaderna, förutom förhållandet mellan leverantören och PAOS. Kommissionen avvisade följaktligen påståendet.

(70) Slutligen lämnade PAOS synpunkter på ett antal tekniska detaljer gällande analysen av priserna marknadsmässighet. För det första gjorde företaget invändningar mot att finansiella intäkter hade undantagits från beräkningen av den förlust som orsakats av leverantören av kol. För det andra hävdade företaget att kommissionens prisjämförelse inte på ett korrekt sätt återspeglade skillnaderna mellan olika klasser av kol som köptes av PAOS. För det tredje påpekade företaget att det hade gjorts ett räknefel i beräkningen av den totala förbrukningen av kol. För det fjärde påstod företaget att kommissionen felaktigt hade jämfört försäljningspriset på järnmalmspellets till icke-närstående kunder med det återförsäljningspris som togs ut av PAOS för järnmalmspellets som köptes av den närstående leverantören

([11]) Överprövningsorganets rapport DS493, Ukraina – antidumpningsåtgärder avseende ammoniumnitrat (Ryssland), punkt 6.97.
([12]) Panelrapport, DS473 – EU – Biodiesel (Argentina), punkt 7.232.

med återförsäljning som enda syfte. För det femte hävdade företaget att kommissionen inte hade tagit hänsyn till skillnaderna i leveransvillkor och därmed i de fraktkostnader som ingår i försäljningspriset på järnmalmspellets som levereras till PAOS och till icke-närstående kunder. För det sjätte hävdade företaget att vissa järnmalmspellets för vilka det inte fanns några uppgifter i inköpslistorna antingen borde betraktas som obehandlade eller behandlade med flussmedel i de fall där kommissionen utförde prisanalysen för en bred kategori av järnmalmspellets (med och utan flussmedel).

(71) Kommissionen undersökte påståendena och drog slutsatsen att den andra, tredje och fjärde punkten som beskrivs i skäl 70 motiverade en korrigering av beräkningen av kostnadsjusteringen. För detta ändamål jämförde kommissionen priset på den aktuella koltypen med priset på den närmast liknande koltypen, korrigerade räknefelet i beräkningen av den totala förbrukningen av kol och använde försäljningspriset på järnmalmspellets som förbrukades av PAOS för analysen av prisets marknadsmässighet. Företaget underrättades återigen om de korrigerade siffrorna.

(72) Kommissionen avvisade emellertid de påståenden som beskrivs i den första, femte och sjätte punkten i skäl 70 av följande skäl:

— Finansiella intäkter undantogs från beräkningen eftersom de genererades av räntor som erhållits på beviljade lån. Kommissionen ansåg därför att dessa intäkter inte hade någon anknytning till tillverkningen och försäljningen av råvaror.

— Kommissionen kunde inte ta hänsyn till skillnaderna i den fraktkostnad som ingår i försäljningspriset vid transaktioner med olika leveransvillkor, eftersom varken den närstående leverantören eller PAOS hade rapporterat om fraktkostnaderna.

— De uppgifter som lämnades av PAOS med avseende på vissa typer av järnmalmspellets med eller utan flussmedel kunde inte verifieras i detta skede av undersökningen. Företaget lade inte heller fram några bevis som stöd för påståendet.

3.1.2 *Exportpris*

(73) De ryska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna exporterade till unionen genom närstående företag som agerade som importörer enligt artikel 2.9 i grundförordningen eller genom närstående handelsföretag i ett tredjeland.

(74) MMK rapporterade försäljning av korrosionsbeständigt stål till unionen via MMK Steel Trade, ett närstående handelsföretag med säte i Schweiz, och via ett annat företag i Schweiz som MMK beskrev som icke-närstående (*det schweiziska handelsföretaget*).

(75) När det gäller det schweiziska handelsföretaget inledde kommissionen en undersökning av dess relation till MMK. Kommissionen analyserade i första hand offentligt tillgängliga handlingar som utfärdats av MMK, däribland MMK-gruppens ([13]) koncernredovisningar, offentliggjorda transaktioner med berörda parter ([14]), årsredovisningar och deras bilagor ([15]) samt lättillgängliga uppgifter i databaser med marknadsinformation, däribland Dun & Bradstreet.

(76) De uppgifter som lämnades av företaget och som samlades in av kommissionen från andra källor gjorde att kommissionen drog slutsatsen att MMK hade lämnat missvisande information angående företagets relation till det schweiziska handelsföretaget och därmed hindrade undersökningen. Av sekretesskäl har den analys som ledde fram till kommissionens slutsats endast redovisats för MMK.

([13]) PJSC MMK och dotterbolag. Koncernredovisningar för de år som slutade den 31 december 2012, 2013 och 2014. Tillgängliga på https://mmk.ru/en/investor/results-and-reports/financial-results/ (senast hämtad den 25 oktober 2021).

([14]) Offentliggörandet av "Making of an interested-party transaction by the Issuer". Tillgänglig på https://mmk.ru/en/about/corporate-governance/disclosure-of-information/essential-facts/). Efter den 4 april 2022 fanns denna sida inte tillgänglig på företagets webbplats. Dokumenten finns fortfarande offentligt tillgängliga på webbportalen för offentliggörande av företagsinformation på LLC Interfax webbplats, https://e-disclosure.ru/portal/company.aspx?id=9&attempt=1 (senast hämtad den 4 april 2022).

([15]) Bilagor till MMK:s årsredovisning 2017. Tillgängliga på https://mmk.ru/en/investor/results-and-reports/annual-reports/ (senast hämtad den 4 april 2022).

(77) Som en följd av detta hade kommissionen inte någon information om försäljningspriset vid transaktionerna till den första oberoende kunden i unionen för den försäljning som skedde via det schweiziska handelsföretaget, och inte heller om dess konkreta funktion, och kunde därför inte fastställa exportpriset för en av företagets försäljningskanaler till unionsmarknaden. Kommissionen informerade företaget om sin avsikt att tillämpa artikel 18 i grundförordningen med avseende på de utelämnade uppgifterna.

(78) De förklaringar som MMK lämnade efter att MMK hade tagit emot skrivelsen enligt artikel 18 ändrade inte kommissionens slutsats att MMK hade lämnat missvisande information angående företagets relation till det schweiziska handelsföretaget och därmed hindrade undersökningen. Av sekretesskäl har analysen av MMK:s synpunkter på den planerade tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen endast redovisats för MMK.

(79) Som en följd av detta kunde kommissionen bekräfta attartikel 18 i grundförordningen skulle komma att tillämpas på den försäljning på unionens marknad som skedde via det schweiziska handelsföretaget. I detta avseende grundade kommissionen fastställandet av dumpningsmarginalen för denna försäljningskanal på den dumpningsmarginal som beräknats för försäljningen via MMK Steel Trade.

(80) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter påstod MMK att kommissionen hade gjort fel när den tillämpade artikel 18 i grundförordningen på MMK med avseende på det schweiziska handelsföretaget. I detta avseende hävdade företaget att kommissionen inte hade tagit hänsyn till vissa dokument som tillhandahållits av MMK och upprepade sin förklaring av de motstridigheter som konstaterats av kommissionen. Vidare påstod MMK att kommissionen hade brutit mot den rättsliga standard som fastställs i artikel 18 i grundförordningen när den valde ut tillgängliga faktauppgifter, eftersom den valde ut faktauppgifterna med det specifika målet att bestraffa MMK genom att använda de ogynnsamma faktauppgifter som fanns tillgängliga, vilket är helt oförenligt med målet och syftet med artikel 18 i grundförordningen.

(81) MMK lade inte fram några nya bevis angående dess relation med det schweiziska handelsföretaget. Kommissionen hade redan gjort en noggrann analys av all information, inklusive de dokument som företaget hänvisade till. Dessutom konstaterade kommissionen att företaget inte hade lagt fram några bevis som styrkte förklaringen av de motsägelsefulla uppgifterna om relationen mellan MMK och det schweiziska handelsföretaget. Kommissionen bekräftade därför tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen.

(82) Kommissionen avvisar påståendet att den skulle ha brutit mot den rättsliga standarden i artikel 18 i grundförordningen. Som förklaras ovan kunde kommissionen inte fastställa exportpriset för en hel försäljningskanal för företagets försäljning till unionens marknad, utan baserade dumpningsmarginalen för denna försäljningskanal på den dumpningsmarginal som beräknats för försäljningen via ett närstående handelsföretag, MMK Steel Trade, för vilket exportpriset kunde fastställas.

(83) Detta tillvägagångssätt är helt i linje med WTO:s relevanta bestämmelser och EU:s lagstiftning. Enligt rapporten från WTO:s överprövningsorgan i tvisten US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea), om antidumpningsåtgärder och utjämningstullar på vissa produkter och användning av tillgängliga faktauppgifter ([16]), ska de undersökande myndigheterna på ett opartiskt och objektivt sätt välja tillgängliga faktauppgifter som är en rimlig ersättning av de ”nödvändiga” uppgifter som saknas i de specifika faktauppgifterna och omständigheterna i ett visst ärende. För att göra detta måste de undersökande myndigheterna ta hänsyn till alla faktauppgifter som finns tillgängliga för dem. När det gäller valet av faktauppgifter som ersättning innehåller artikel 6.8 i WTO:s antidumpningsavtal inte något krav på att de undersökande myndigheterna ska välja de uppgifter som är mest ”fördelaktiga” för den icke-samarbetsvilliga parten. De undersökande myndigheterna får ta hänsyn till de omständigheter i förfarandet där uppgifter saknas, men artikel 6.8 medger inte att faktauppgifter väljs ut som ersättning för att bestraffa den berörda parten.

(84) Kommissionens tillvägagångssätt var helt i linje med dessa föreskrifter. På ett opartiskt sätt tog kommissionen den faktiska och verifierade prissättning som konstaterats för MMK i en försäljningskanal för vilken kommissionen kunde verifiera de relevanta uppgifterna och använde den som en prissättningsmodell för den kanal där uppgifterna inte hade tillhandahållits. Den använde ett genomsnittligt dumpningsbelopp för en produkttyp som var representativ för företagets kända dumpningspotential under undersökningsperioden. Eftersom företaget valde att inte ge kommissionen tillgång till en stor del av dess exportförsäljning kan användningen av en faktisk och verifierad

([16]) WTO-panelrapporten *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)*, WT/DS539/R, punkt 7.36. Se även rapporten från WTO:s överprövningsorgan, *US – Carbon Steel (India)*, WT/DS436/AB/R, punkt 4.421.

prissättningsmodell som tillämpades av företaget under undersökningsperioden inte anses vara subjektiv eller bestraffande. Detta ger så noggranna dumpnings- och skademarginaler som möjligt, mot bakgrund av företagets betydande brist på samarbetsvilja, och uppfyller därmed den rättspraxis för WTO som MMK hänvisar till. Kommissionen avvisade följaktligen påståendet.

(85) Som nämns i skäl 35 begärde MMK en förhandling med förhörsombudet. Vid förhandlingen påpekade MMK att kommissionen, i sin skrivelse om artikel 18, uppgav att den skulle tillämpa artikel 18.3 i grundförordningen. Företaget begärde ett förtydligande av den rättsliga grunden, eftersom endast artikel 18 i grundförordningen anges i handlingen med allmänna uppgifter. I detta avseende hävdade företaget att kommissionen borde ha tillämpat bestämmelserna i artikel 18.3 i grundförordningen, eftersom MMK hade besvarat alla kommissionens begäranden om nödvändiga uppgifter utan att lämna vilseledande uppgifter eller hindra undersökningen. Dessutom påstod företaget att kommissionen aldrig hade begärt uppgifter om det schweiziska handelsföretagets exportpriser. Slutligen upprepade MMK påståendet att kommissionen hade brutit mot den rättsliga standarden i artikel 18 i grundförordningen när den tillämpade tillgängliga uppgifter.

(86) Hänvisningen till artikel 18.3 i skrivelsen om artikel 18 var uppenbarligen ett skrivfel, eftersom det även angavs i skrivelsen att kommissionens avdelningar hade dragit slutsatsen att MMK lämnat vilseledande uppgifter, och därmed hindrat undersökningen, enligt bestämmelserna i artikel 18.1 i grundförordningen. Det framgår tydligt av formuleringen i skrivelsen om artikel 18 och faktauppgifterna i ärendet att villkoren för godkännande av bristfälliga uppgifter enligt artikel 18.3 i grundförordningen inte var uppfyllda, eftersom uppgifterna – exportpriserna till den första beroende kunden – inte hade tillhandahållits och därmed inte kunde kontrolleras. Dessutom står det klart att parten inte hade handlat efter bästa förmåga. Kommissionen noterade även att MMK:s svar på skrivelsen om artikel 18 på ett otvetydigt sätt visade att MMK förstod att omständigheterna gjorde det nödvändigt att tillämpa artikel 18.1 i grundförordningen och att kommissionen skulle använda tillgängliga faktauppgifter. Detta framgår av att MMK i det svaret argumenterade för vilka uppsättningar av uppgifter som skulle användas i stället för de avvisade uppgifterna.

(87) Dessutom bekräftades att hänvisningen till artikel 18.3 i grundförordningen var ett skrivfel av det faktum att det inte fanns någon hänvisning till artikel 18.3 i grundförordningen i handlingen med allmänna uppgifter.

(88) När det gäller de påståenden som anges i skäl 85 angående företagets samarbetsvilja noterade kommissionen att företaget hade vilselett kommissionen med avseende på den relation som inletts mellan MMK och det schweiziska handelsföretaget, eftersom det fortsatte att hävda att de båda företagen inte var närstående. Dessutom tillhandahöll företaget inte några uppgifter om det schweiziska handelsföretagets exportpriser, dvs. information som var nödvändig för fastställandet av dumpningsmarginalen. Kommissionen ansåg att företagets påstående om att kommissionen aldrig hade begärt uppgifter om det schweiziska handelsföretagets exportpriser var felaktigt. I det frågeformulär för exporterande tillverkare som offentliggjordes på GD Handels webbplats samma dag som undersökningen inleddes uppmanades närstående företag som deltog i försäljningen av den undersökta produkten till unionen klart och tydligt att fylla i bilaga I till frågeformuläret ([17]). Följaktligen innebar det fortsatta förnekandet av relationen mellan MMK och det schweiziska handelsföretaget och underlåtenheten att tillhandahålla det schweiziska handelsföretagets exportpriser att undersökningen hindrades.

(89) Kommissionen bekräftade därför att den ansåg att faktauppgifterna omfattades av artikel 18.1 i grundförordningen. Som förklaras i skälen 82–84 försökte kommissionen ändå fastställa vilka tillgängliga faktauppgifter, på grundval av den faktiska information som lämnats av företaget i fråga, som skulle kunna vara en rimlig ersättning av de nödvändiga uppgifter som saknades i det här ärendet.

(90) I enlighet med förhörsombudets rekommendationer gjorde kommissionen en noggrann bedömning av de frågor som väckts av företaget under förhandlingarna och informerade förhörsombudet om sina slutsatser.

(91) Utöver de förtydliganden som ges i skälen 81–84 och 86–89 gjorde kommissionen en mer ingående analys av MMK:s synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter, vilken under förhandlingarna, av sekretesskäl, endast presenterades för företaget.

([17]) Inledningen, punkt 5, i frågeformuläret för de exporterande tillverkarna i Ryssland (s. 7). Tillgänglig på webbadressen https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-history?caseId=2531 (senast hämtad den 10 juni 2022).

(92) PAOS exporterade till unionen via Severstal Export GmbH, ett närstående handelsföretag med säte i Schweiz, och SIA Severstal Distribution, en närstående importör med säte i Lettland. SDE är ett servicecentrum som sålde korrosionsbeständigt stål till icke-närstående kunder i unionen, både utan bearbetning och efter ytterligare bearbetning.

(93) SDE lämnade inte några uppgifter om inköp och lager av korrosionsbeständigt stål i sina svar på frågeformuläret och skrivelsen med begäran om komplettering av de ofullständiga uppgifterna. Företaget fick påminnelser om att tillhandahålla dessa uppgifter via e-postmeddelanden som skickades den 15 november 2021 och den 25 januari 2022. Trots begäran om komplettering av de ofullständiga uppgifterna och de ovannämnda påminnelserna lämnade företaget inte de saknade uppgifterna förrän den första dagen av kontrollbesöket på plats. Kommissionen kunde därför inte analysera inköpsuppgifterna före kontrollbesöket, och framför allt inte kontrollera om de stämde överens med andra delar av svaren på frågeformuläret eller begäran om komplettering. Ett närstående handelsföretags inköpsuppgifter används vanligtvis för att koppla en exporterande tillverkares försäljning till dess handelsföretag eller importör med efterföljande återförsäljning och är avgörande för fastställandet av exportpriset.

(94) Redan under kontrollbesöket i SDE:s lokaler noterade kommissionen problem med de produkttyper som hänförts till SDE:s försäljningstransaktioner och uppmärksammade företaget på problemen. Kommissionen tog ett stickprov av försäljningstransaktionerna och kontrollerade de tillgängliga handlingar som skulle styrka de uppgifter som lämnats av företaget, inbegripet de sålda produkternas tekniska specifikationer. Kommissionen samlade in styrkande handlingar för ett urval av tolv försäljningsfakturor. I fyra av fallen konstaterade kommissionen att produkttypen hade angivits på ett felaktigt sätt. Företaget gick med på att korrigera uppgifterna. Det hävdade emellertid att det skulle vara alltför betungande att dubbelkontrollera alla försäljningstransaktioner som kunde ha påverkats mot de tekniska specifikationer som överenskommits i försäljningsorderna. Företaget föreslog därför att en metod baserad på de produkttyper som såldes av PAOS till SDE skulle användas. Detta problem registrerades på vederbörligt sätt i kontrollrapporten, vilken delades med företaget. Företaget fick möjlighet att lämna synpunkter på eventuella sakfel. SDE motsatte sig emellertid inte någon del av kontrollrapporten.

(95) Efter kontrollbesöket på plats dubbelkontrollerade kommissionen de inköpsuppgifter som lämnades av SDE under kontrollbesöket med motsvarande försäljningsuppgifter från PAOS. Kommissionen konstaterade att de två uppsättningarna av uppgifter fortfarande inte stämde överens i fråga om de berörda produkttyperna.

(96) De produkttyper som rapporterats av SDE som inköpta från PAOS under undersökningsperioden, men som inte rapporterats av PAOS som sålda till SDE, motsvarade omkring 30 % av den totala inköpta volym som rapporterats av SDE.

(97) I stället för att avfärda alla uppgifterna direkt använde kommissionen de återförsäljningstransaktioner där produkttyperna angivits korrekt för att fastställa dumpningsmarginalen för återförsäljningstransaktioner med felaktigt angivna produkttyper.

(98) Kommissionen drog slutsatsen att PAOS inte hade tillhandahållit de nödvändiga uppgifterna inom de fastställda tidsfristerna och att undersökningen därmed hindrades. Kommissionen informerade företaget om att den hade för avsikt att tillämpa artikel 18 i grundförordningen med avseende på de uppgifter som företaget inte hade tillhandahållit.

(99) I sina synpunkter på den skrivelse som utfärdats enligt artikel 18 uppgav företaget att det hade lämnat alla uppgifter, inklusive preliminära handlingar när sådana begärts. Företaget erinrade även om att skapandet av produkttyper hade förklarats för och verifierats av kommissionen. I de fall där kommissionen hade hittat fel i de rapporterade produkttyperna hade företaget föreslagit korrigeringar. PAOS hävdade att inköpsuppgifterna inte hade använts i beräkningen av dumpning. Företaget påpekade vidare att kommissionen inte hade tagit upp dessa frågor under dubbelkontrollerna på distans eller vid kontrollbesöken på plats. När det gäller kommissionens slutsats att det inte var möjligt att identifiera de produkttyper som sålts av SDE på unionens marknad påminde företaget om de förklaringar som det hade lämnat i svaren på begäran om komplettering. Enligt företaget kunde SDE inte beskriva någon koppling mellan inköpta och sålda varor för enskilda transaktioner på grund av lagringsförhållandena och en bristande överensstämmelse mellan mixen av varor och mixen av försäljningar.

(100) Kommissionen bestrider inte att PAOS och SDE slutligen lämnade de uppgifter som begärs i frågeformuläret. Den sena inlämningen av vissa uppgifter begränsade emellertid kommissionens möjligheter att analysera uppgifterna på ett korrekt sätt.

(101) Även om inköpsuppgifterna inte används direkt vid beräkningen av dumpningsmarginalen är de ett verktyg för att dubbelkontrollera och verifiera den interna överensstämmelsen hos de uppgifter som lämnats av tillverkaren och dess närstående importör och som används vid beräkningen. I detta fall visade jämförelsen mellan PAOS:s försäljningsuppgifter och SDE:s inköpsuppgifter under samma period, undersökningsperioden, att produkttyperna hade rapporterats på ett felaktigt sätt av antingen PAOS eller SDE.

(102) Dessutom kunde kommissionen inte känna till omfattningen av detta problem under dubbelkontrollerna på distans och kontrollbesöken på plats, eftersom SDE inte hade lämnat sina inköpsuppgifter förrän den första dagen av kontrollbesöket, vilket gjorde att kommissionen inte hade tid att analysera uppgifterna i förväg. Under alla omständigheter påpekade kommissionen redan under kontrollbesöket att vissa produkttyper inte hade rapporterats korrekt i det urval av försäljningstransaktioner som kontrollerades i detalj.

(103) Slutligen gällde det aktuella problemet inte det faktum att det inte fanns någon direkt koppling mellan PAOS:s försäljningsuppgifter och SDE:s återförsäljningsuppgifter. Kommissionen noterade att de varor som såldes av SDE under undersökningsperioden till viss del hade köpts in före undersökningsperioden. Det huvudsakliga problemet var emellertid att de produkttyper som rapporterats som inköpta av SDE från PAOS under undersökningsperioden i många fall inte stämde överens med de produkttyper som rapporterats som sålda av PAOS till SDE under undersökningsperioden. Därför kunde kommissionen inte fastställa eller verifiera vilka produkttyper som tillverkats av PAOS och som faktiskt sålts av SDE på unionens marknad under undersökningsperioden.

(104) Mot bakgrund av ovanstående kunde kommissionen bekräfta tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen på den försäljning av vissa produkttyper på unionens marknad som skedde via SDE.

(105) För PAOS:s försäljning till unionen via SDE som importör, avseende transaktioner där produkttypen hade angetts korrekt, fastställdes exportpriset följaktligen på grundval av det pris till vilket den importerade produkten först såldes vidare till oberoende kunder i unionen, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. I detta fall justerades priset för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen, inbegripet försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader, bearbetningskostnader samt förväntad vinst. Kommissionen använde tillgängliga uppgifter för att fastställa exportpriset och därefter dumpningsmarginalen för de felaktigt angivna produkttyper som sålts till unionen via SDE.

(106) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påstod PAOS att tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen inte var motiverad. Företaget framhöll särskilt att de uppgifter som det hade lämnat endast ”inte var idealiska i alla avseenden”, och att de hade lämnats i tid eftersom kommissionen hade tagit emot de tidigare saknade uppgifterna i god tid före det slutliga utlämnandet av uppgifter. Dessutom hävdade företaget att kommissionen borde ha tagit kontakt med företaget när den upptäckte avvikelserna i de rapporterade produkttyperna. PAOS menade att avvikelserna berodde på att tillverkaren hade använt den faktiska massan av zinkbeläggning (uppmätt vid tillverkningen), medan SDE hade använt den nominella massan av zinkbeläggning (som ingår i företagets produktkoder).

(107) Förutom kommissionens beslut att tillämpa artikel 18 i grundförordningen gjorde PAOS även invändningar mot valet av tillgängliga uppgifter. I stället för att tilldela de berörda produkttyperna den högsta dumpningsmarginalen, vilken hade beräknats för en produkttyp som endast utgjorde 0,01–0,03 % av företagets export under undersökningsperioden, borde kommissionen ha använt dumpningsmarginalen för den mest representativa produkttypen räknat i försäljningskvantitet. Som alternativ föreslog företaget att kommissionen skulle använda den genomsnittliga dumpningsmarginalen för de korrekt rapporterade produkttyperna.

(108) För det första delar kommissionen inte företagets uppfattning att uppgifter som endast ”inte var idealiska i alla avseenden” hade lämnats i god tid. Uppgifterna om SDE:s inköp lämnades vid en tidpunkt då det var omöjligt för kommissionen att kontrollera eventuella korrigeringar som skulle ha tillhandahållits efter kontrollbesöken och/eller dubbelkontrollerna på distans. Därför skulle det inte ha gjort någon skillnad om kommissionen hade tagit kontakt med företaget efter att avvikelserna upptäckts. En felaktig tilldelning av produkttyper är dessutom inte bara en olägenhet. I början av undersökningen definierade kommissionen produkttyperna på grundval av vissa egenskaper som påverkade kostnaderna och priserna för korrosionsbeständigt stål för att möjliggöra en korrekt jämförelse. Utan korrekta produkttyper är det inte möjligt att jämföra det inhemska försäljningspriset med tillverkningskostnaden för att fastställa normalvärdet per produkttyp, och det går inte heller att jämföra normalvärdet med

exportpriset för att fastställa dumpningsmarginalen per produkttyp. För det andra förändrade påståendet att avvikelserna endast berodde på att PAOS och SDE hade använt olika metoder när de rapporterade zinkbeläggningens massa inte det faktum att produkttyperna hade tilldelats på ett felaktigt sätt. Det var företagets ansvar att säkerställa en noggrann och enhetlig rapportering. Dessutom framgår det av dubbelkontrollen på distans att PAOS faktiskt använde tre olika metoder för att bestämma zinkbeläggningens massa. Det förtydligande som gjordes efter det slutliga utlämnandet av uppgifter kunde därför inte godtas. Följaktligen avvisade kommissionen påståendet att tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen inte var motiverad.

(109) När det gäller valet av tillgängliga uppgifter noterade kommissionen att ingen av produkttyperna var avsevärt mer representativ för PAOS:s sammanlagda försäljning på unionens marknad. Den produkttyp som föreslogs av företaget utgjorde endast 1–3 % av företagets exportförsäljning. Användningen av den genomsnittliga dumpningsmarginalen för alla korrekt rapporterade produkttyper skulle dessutom ha samma effekt på den övergripande dumpningsmarginalen, eftersom försäljningen av okända produkttyper skulle undantas helt. I det föreliggande ärendet utgjorde dessa försäljningstransaktioner merparten av PAOS:s försäljning i unionen. Kommissionen ansåg därför att användningen av det högsta genomsnittliga dumpningsbelopp som fastställts för en produkttyp återspeglade företagets potential för dumpning på ett lämpligt sätt. Följaktligen avvisade kommissionen PAOS:s påstående angående valet av tillgängliga uppgifter.

3.1.3 *Jämförelse*

(110) Kommissionen jämförde normalvärdet och exportpriset för de exporterande tillverkarna på grundval av priset fritt fabrik.

(111) När det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen normalvärdet och/eller exportpriset för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för transport, försäkring, hantering och lastning, förpackningskostnader, kreditkostnader och provisioner.

(112) Två företag begärde en justering för rabatter enligt artikel 2.10 c i grundförordningen. Eftersom företagen inte kunde redovisa värdet för den begärda justeringen i sina räkenskaper avvisade kommissionen denna begäran.

(113) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter gjorde NLMK invändningar mot kommissionens beräkning av vissa justeringar av exportpriset. Företaget hävdade att kommissionen borde ha justerat exportpriset för varor som såldes under undersökningsperioden men som köptes av det närstående handelsföretaget före undersökningsperioden med den fraktkostnad som faktiskt uppstått för handelsföretaget före undersökningsperioden (i stället för att använda den fraktkostnad som uppstått under undersökningsperioden med samma leveransvillkor och för samma bestämmelseland). Företaget påstod framför allt att avdraget skulle ha varit lägre om kommissionen hade använt den fraktkostnad som uppstått före undersökningsperioden.

(114) Kommissionen undersökte detta påstående och drog slutsatsen att det inte var motiverat. Framför allt orsakades den skillnad som företaget påpekade inte av användningen av den fraktkostnad som uppstått under undersökningsperioden, utan av det faktum att den relevanta justeringen av exportpriset inte bara omfattade fraktkostnaden utan även en justering för förpackningskostnader. Därför avvisades påståendet. Av sekretesskäl skickades den ingående analysen av detta påstående endast till NLMK.

(115) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade PAOS att kommissionen inte borde ha avvisat justeringen för den fraktkostnad som uppstått mellan företaget och dess närstående inhemska handelsföretag eller mellan det närstående handelsföretagets olika lagerlokaler, eftersom kostnaden ingår i försäljningspriset. Dessutom hävdade företaget att kommissionen inte borde ha avvisat justeringen för rabatter, eftersom företaget kunde stämma av den rabatt som beviljats dess kund med det högsta rabattbeloppet under undersökningsperioden mot sina räkenskaper.

(116) När det gäller fraktkostnaden påpekade kommissionen att frågan inte var huruvida företaget och/eller dess närstående handelsföretag verkligen hade ådragit sig fraktkostnaden. I det föreliggande ärendet ansågs den punkt vid vilken försäljningen till den första icke-närstående kunden ägde rum – dvs. antingen tillverkarens lokaler vid direkt inhemsk försäljning till icke-närstående kunder, eller i annat fall det närstående inhemska handelsföretagets lokaler – vara den lämpligaste punkten för fastställande av priset fritt fabrik vid inhemsk försäljning, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.

(117) När det gäller justeringen för rabatter upprepade kommissionen att företaget under dubbelkontrollen på distans inte kunde stämma av den påstådda justeringen för rabatter mot sina räkenskaper med undantag av en kund. Efter att ha tagit emot företagets synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter undersökte kommissionen i vilken utsträckning det var möjligt att kontrollera värdet av de rabatter som beviljats kunden i fråga. Kommissionen klargjorde att den begärda justeringen motsvarade värdet i ett preliminärt arbetsblad som utarbetats av företaget, men inte värdet i företagets räkenskaper. För andra kunder som valdes ut slumpmässigt för dubbelkontroll kunde den begärda justeringen inte ens kopplas till det preliminära arbetsbladet. Följaktligen bekräftade kommissionen sitt avslag.

(118) Alla de tre ryska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna exporterade till unionen via närstående handelsföretag i ett tredjeland.

(119) De uppgifter som MMK Steel Trade utförde motsvarade uppgifterna för en agent som arbetar på provisionsbasis i den mening som avses i artikel 2.10 i i grundförordningen. Därför justerade kommissionen exportpriset för att säkerställa en rättvis jämförelse. Kommissionen drog av MMK Steel Trades försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt en skälig vinst från det exportpris som betalats av den första oberoende kunden, baserat på vinsten för en icke-närstående importör.

(120) Ingen icke-närstående importör gav sig till känna under denna undersökning. Därför använde kommissionen den vinst för en icke-närstående importör i unionen som fastställts på grundval av resultaten av en tidigare undersökning av importen av produkter som liknade den undersökta produkten ([18]). Vinsten var 2 %.

(121) NLMK exporterade till unionen via NLMK Trading SA, ett närstående handelsföretag med säte i Schweiz. Efter en analys av företagets verksamhet ansågs NLMK Trading utföra uppgifter som motsvarade uppgifterna för en agent som arbetar på provisionsbasis i den mening som avses i artikel 2.10 i i grundförordningen. Av sekretesskäl har kommissionens analys endast redovisats för NLMK.

(122) Följaktligen justerade kommissionen exportpriset för att säkerställa en rättvis jämförelse. Kommissionen drog av NLMK Tradings försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt en skälig vinst från det exportpris som betalats av den första oberoende kunden, baserat på vinsten för en icke-närstående importör.

(123) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade NLMK att kommissionen inte hade någon rättslig grund för att göra det avdraget enligt artikel 2.9 i grundförordningen. Avdraget gjordes emellertid enligt artikel 2.10 i i grundförordningen, så som förklaras i skälen 121 och 122, och kommissionen kunde därför avvisa påståendet.

(124) Vidare hävdade NLMK att de slutsatser om det närstående företaget som kommissionen hade dragit med avseende på exportmarknaden även gällde för den inhemska marknaden, dvs. det närstående företaget fyllde likartade funktioner vid inhemsk försäljning och exportförsäljning. Därefter begärde företaget att kommissionen skulle justera normalvärdet enligt artikel 2.10 i i grundförordningen med avseende på den inhemska försäljningen via NSSC och NLMK Shop.

(125) Kommissionen påpekade att formuleringen skiljer sig mellan artikel 2.1 i grundförordningen, för fastställande av normalvärdet, och artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen, för fastställande av exportpriset. Enligt artikel 2.1 i grundförordningen ska normalvärdet fastställas på grundval av det inhemska försäljningspriset till den första oberoende kunden. Vid en justering enligt artikel 2.10 i i grundförordningen skulle den relevanta försäljningen för fastställandet av normalvärdet snarare vara försäljningen mellan NLMK och NLMK Shop/NSSC. Denna försäljning var emellertid inte någon försäljning till oberoende kunder. Under dessa omständigheter skulle ett avdrag för det pålägg som NLMK Shop/NSSC tog ut inte vara förenligt med artikel 2.1 i grundförordningen.

([18]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1795 av den 5 oktober 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och om avslutande av undersökningen av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Serbien (EUT L 258, 6.10.2017, s. 24, skäl 569).

(126) Formuleringen i artikel 2.1 i grundförordningen står i kontrast mot tillvägagångssättet och formuleringen i artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen. Den andra meningen i artikel 2.10 i i grundförordningen, vilken avser ett pålägg, infördes särskilt för att säkerställa att det pålägg som tas ut av ett handelsföretag utanför unionen skulle kunna dras av vid beräkningen av exportpriset. Annars skulle användningen av ett närstående handelsföretag kunna dölja några av de exportrelaterade skillnader som jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset på nivån fritt fabrik syftar till att eliminera. På den inhemska marknaden cirkulerar varorna däremot ofta mellan närstående företag eller lager innan de säljs, och i den mån försäljningskostnaderna och de närstående parternas funktioner på den inhemska marknaden överlappar är det motiverat att behandla närstående företag som en enda ekonomisk enhet.

(127) Utan att det påverkar ovanstående argument påpekade kommissionen även att NSSC är ett servicecentrum som vidarebearbetar korrosionsbeständigt stål som tillverkas av NLMK, och därmed utgör en utvidgning av NLMK:s tillverkning ([19]). Företaget har sitt säte i Lipetsk, i nära anslutning till NLMK:s fabrik. Mot bakgrund av företagets integrering i NLMK:s produktionskedja kan NSSC därför inte anses fylla liknande funktioner som en agent som arbetar på provisionsbasis i den mening som avses i artikel 2.10 i i grundförordningen.

(128) När det gäller NLMK Shop erinrade kommissionen om att NLMK Shop endast hade stått för en försumbar andel av försäljningen av den likadana produkter på den inhemska marknaden under undersökningsperioden (mindre än 2 %). En justering på grundval av artikel 2.10 i i grundförordningen, om en sådan justering hade varit motiverad, skulle därför ha haft en försumbar inverkan på normalvärdet och den omräknade dumpningsmarginalen (mindre än 0,1 % skillnad). Eftersom NLMK:s slutliga antidumpningstull baserades på skademarginalen skulle dessutom en justering av försäljningen med NLMK:s försäljning på hemmamarknaden via NLMK Shop inte ha påverkat resultatet av undersökningen.

(129) Kommissionen avvisade följaktligen påståendet.

(130) Som nämns i skäl 92 exporterade PAOS till unionen, förutom via SDE, även via Severstal Export GmbH, ett närstående handelsföretag i Schweiz. De uppgifter som Severstal Export GmbH utförde motsvarade uppgifterna för en agent som arbetar på provisionsbasis i den mening som avses i artikel 2.10 i i grundförordningen. Därför justerade kommissionen exportpriset för att säkerställa en rättvis jämförelse. Kommissionen drog av Severstal Export GmbH:s försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt en skälig vinst från det exportpris som betalats av den första oberoende kunden, baserat på vinsten för en icke-närstående importör.

(131) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde NLMK att företagets dumpningsmarginal skulle beräknas per kvartal på grund av utvecklingen med ökande tillverkningskostnad, normalvärde och exportpris under hela undersökningsperioden, i kombination med en ojämn fördelning av företagets försäljning i unionen.

(132) Kommissionen påpekade att en kvartalsvis beräkning endast skulle vara motiverad under mycket speciella omständigheter, till exempel om tillverkningskostnaden hade ökat avsevärt under hela undersökningsperioden samtidigt som exportförsäljningen var koncentrerad till en del av undersökningsperioden och den inhemska försäljningen till en annan. I det föreliggande ärendet var tillverkningen och försäljningen på den inhemska marknaden jämnt fördelad över hela undersökningsperioden. Dessutom följde priset per enhet på den inhemska marknaden (+ 6–10 % under andra kvartalet, +10–13 % under tredje kvartalet, +25–26 % under fjärde kvartalet) och tillverkningskostnaden per enhet (+ 1–4 % under andra kvartalet, +10–13 % under tredje kvartalet, +25–26 % under fjärde kvartalet) en liknande utveckling under undersökningsperioden. Företagets prissättning på unionens marknad utvecklades emellertid på ett helt annat sätt. Exportpriset ökade med 28–32 % mellan första och andra kvartalet, minskade en aning under tredje kvartalet, men fortsatte sedan att öka för att under fjärde kvartalet uppgå till +43–47 % av värdet under första kvartalet. Denna ökning motsvarades inte av tillverkningskostnaderna, vilka endast ökade en aning mellan första och andra kvartalet, därefter något mer under tredje kvartalet för att sedan öka avsevärt under fjärde kvartalet. Det var företagets beslut att prissätta sin export till unionen på en avsevärt lägre nivå under ett kvartal då de exporterade kvantiteterna var som mest koncentrerade. Därför ansåg kommissionen att begäran om kvartalsvis beräkning inte var motiverad i det här ärendet och avslog följaktligen påståendet.

([19]) Även om företaget inte tillhandahöll någon information om huruvida de enskilda försäljningstransaktionerna gällde ren återförsäljning eller återförsäljning efter bearbetning kan det genom en enkel jämförelse av produktkontrollnumren och de kvantiteter som såldes av NLMK till NSSC och såldes vidare av NSSC till oberoende kunder konstateras att endast omkring en tredjedel av den kvantitet som såldes vidare av NSSC utgjorde obearbetade varor som köpts in från NLMK under undersökningsperioden. Återstående två tredjedelar såldes antingen från lager eller efter en bearbetning som gjorde att produkttypen ändrades.

(133) Efter det ytterligare slutliga utlämnande av uppgifter som avses i skäl 65 hävdade NLMK att kommissionen, i enlighet med artikel 2.10 j i grundförordningen, borde räkna dagen för köpekontraktet som det datum då de väsentliga handelsvillkoren fastställdes i det föreliggande ärendet när det gäller de exportförsäljningstransaktioner som ska användas i beräkningen av dumpning. I detta avseende hänvisade företaget även till en tidigare undersökning ([20]), i vilken datumet för köpekontrakt/inköpsorder användes för att fastställa de väsentliga handelsvillkoren i stället för fakturadatumet.

(134) Kommissionen påpekade att artikel 2.10 j i grundförordningen avser valutaomräkning och vilket datum som ska användas för växelkursen om valutaomräkningar är nödvändiga för jämförelsen. Kommissionen noterade att dessa bestämmelser inte var tillämpliga för fastställandet av vilka transaktioner som borde ingå i beräkningen av dumpningsmarginalen. Vidare påpekade kommissionen att datumet för köpekontrakt/inköpsorder i den tidigare undersökningen endast varit avgörande för att fastställa datumet för den växelkurs som skulle användas. Detta är den utsträckning i vilken en möjlig justering enligt artikel 2.10 j i grundförordningen kan göras. Denna bestämmelse kan inte användas för att utesluta transaktioner från dumpningsberäkningen.

(135) Kommissionen avvisade följaktligen påståendet.

3.1.4 *Dumpningsmarginaler*

(136) För de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.

(137) Som förklaras i skälen 12–14 övergavs stickprovsförfarandet för de ryska exporterande tillverkarna, och undersökningen utfördes med alla samarbetsvilliga företag.

(138) För samtliga övriga exporterande tillverkare i Ryssland fastställde kommissionen dumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. För detta ändamål fastställde kommissionen de exporterande tillverkarnas grad av samarbetsvilja. Graden av samarbetsvilja är de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas exportvolym till unionen, uttryckt som en andel av den totala importen från det berörda landet till unionen under undersökningsperioden, vilken fastställdes på grundval av databasen Surveillance 2 så som förklaras i skäl 201.

(139) Graden av samarbetsvilja var hög i detta fall, eftersom de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas export utgjorde omkring 98 % av den totala importen under undersökningsperioden. På denna grund ansåg kommissionen att det var lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen för icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare på samma nivå som för det samarbetsvilliga företag som hade den högsta dumpningsmarginalen.

(140) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, med beaktande av ändringarna efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, uttryckta i procent av cif-priset vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Dumpningsmarginal
PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %
Novolipetsk Steel	12,7 %
PAO Severstal	39,8 %
Alla övriga företag	39,8 %

([20]) Skäl 71 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1328 av den 29 juli 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen (EUT L 210, 4.8.2016, s. 1).

3.2 **Turkiet**

3.2.1 *Normalvärde*

(141) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först huruvida den totala försäljningsvolymen på den inhemska marknaden för varje exporterande tillverkare som ingår i urvalet var representativ. Försäljningen på hemmamarknaden är representativ om den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden av den likadana produkten till oberoende kunder på hemmamarknaden per exporterande tillverkare motsvarade minst 5 % av dennes totala exportförsäljning av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. På denna grund konstaterades att var och en av de utvalda tillverkarnas sammanlagda försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden var representativ.

(142) Därefter identifierade kommissionen de produkttyper som såldes på hemmamarknaden och som var identiska eller jämförbara med de produkttyper som såldes på export till unionen för de exporterande tillverkare som hade en representativ försäljning på hemmamarknaden.

(143) Kommissionen undersökte sedan huruvida varje utvald exporterande tillverkares försäljning på hemmamarknaden av varje produkttyp som är identisk eller jämförbar med en produkttyp som säljs på export till unionen var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av en produkttyp är representativ om den totala försäljningsvolymen av produkttypen i fråga till oberoende kunder på hemmamarknaden under undersökningsperioden motsvarar minst 5 % av den totala exportförsäljningen till unionen av den identiska eller jämförbara produkttypen.

(144) De tre exportörerna hade ingen inhemsk försäljning alls av några av de produkttyper som exporterades till unionen under undersökningsperioden, eller sålde produkttyperna på hemmamarknader i volymer mindre än 5 %, vilket innebar att de inte var representativa.

(145) Därefter fastställde kommissionen andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden för varje produkttyp under undersökningsperioden, för att avgöra om den skulle använda den faktiska försäljningen på hemmamarknaden för att beräkna normalvärdet, i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.

(146) Normalvärdet grundas på det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp, oavsett om denna försäljning är lönsam eller inte, om

a) försäljningsvolymen för produkttypen, vid försäljning till nettopriser som minst motsvarar den beräknade tillverkningskostnaden, utgör mer än 80 % av den totala försäljningsvolymen för denna produkttyp, och

b) det vägda genomsnittliga försäljningspriset för denna produkttyp är lika med eller högre än tillverkningskostnaden per enhet.

(147) I detta fall är normalvärdet det vägda genomsnittet av priserna vid all försäljning på hemmamarknaden av produkttypen i fråga under undersökningsperioden.

(148) Normalvärdet är det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp för endast den lönsamma försäljningen på hemmamarknaden av produkttyperna under undersökningsperioden, om

a) volymen av den lönsamma försäljningen av produkttypen utgör högst 80 % av den totala försäljningsvolymen för den typen, eller

b) det vägda genomsnittliga priset för produkttypen i fråga är lägre än tillverkningskostnaden per enhet.

(149) Analysen av försäljningen på hemmamarknaden visade, beroende på produkttyp, att 14–100 % av MMK Turkeys inhemska försäljning, 28–100 % av Tatmetals inhemska försäljning och 19–100 % av Tezcans inhemska försäljning var lönsam och att produkternas vägda genomsnittliga försäljningspris var högre än tillverkningskostnaden. Följaktligen beräknades normalvärdet som ett vägt genomsnitt av priserna vid all försäljning på hemmamarknaden under undersökningsperioden eller som ett vägt genomsnitt av enbart den lönsamma försäljningen.

(150) För de produkttyper vars vägda genomsnittliga försäljningspris var lägre än tillverkningskostnaden beräknades normalvärdet som ett vägt genomsnitt av den lönsamma försäljningen av den produkttypen.

(151) Om ingen försäljning av en typ av den likadana produkten förekommit vid normal handel eller om en produkttyp inte sålts i representativa volymer på hemmamarknaden, använde kommissionen ett konstruerat normalvärde i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen.

(152) Normalvärdet konstruerades genom att följande adderades till den genomsnittliga tillverkningskostnaden för varje utvald exporterande tillverkares likadana produkt under undersökningsperioden:

a) De vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna för de utvalda exporterande tillverkarnas försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden vid normal handel under undersökningsperioden. och

b) Den vägda genomsnittliga vinst på hemmamarknaden som de utvalda exporterande tillverkarna gjorde på den likadana produkten vid normal handel under undersökningsperioden.

(153) För de produkttyper som inte sålts i representativa kvantiteter på hemmamarknaden adderades de genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna och vinsten för de transaktioner som skett vid normal handel på hemmamarknaden för dessa typer. För de produkttyper som inte sålts alls på hemmamarknaden adderades de vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna och vinsten för alla transaktioner som skett vid normal handel på hemmamarknaden.

(154) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade MMK Turkey att kommissionen hade gjort fel när den gjorde undantag för en del av företagets finansiella kostnader för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader när den beräknade normalvärdet.

(155) De undantagna finansiella kostnaderna var inkomster/förluster till följd av växelkurserna för utländsk valuta och inte verkliga utgifter, utan resultatet av skillnaden i valutakurs mellan fakturavalutan och redovisningsvalutan på transaktionsdagen och betalningsdagen. De återspeglar därför inte de verkliga försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som kan hänföras till tillverkningen eller försäljningen av den undersökta produkten. Kommissionen påpekade även att den hade använt samma tillvägagångssätt för alla företag i urvalet, oavsett om de hade förlorat eller vunnit på växelkurserna. Om detta tillvägagångssätt inte används skulle det i extrema fall kunna leda till negativa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som inte återspeglar de faktiska kostnaderna. Detta påstående avvisades därför.

(156) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter uppgav Tezcan att det fanns ett fel i beräkningen av kostnaderna för en av råvarorna på grund av en dubbelräkning av ingångslagret. Kommissionen korrigerade detta fel och lämnade en reviderad dumpningsberäkning till Tezcan. Korrigeringen gjorde inte att företagets dumpningsmarginal förändrades, eftersom de slutliga dumpningsmarginalerna uttrycks med en decimal.

(157) Samma företag hävdade att kommissionen, i de ändringar som gjorts av företagets tillverkningskostnad, inte hade tagit hänsyn till kostnadsskillnaderna mellan de ringar eller rullar som används vid tillverkning av korrosionsbeständigt stål som exporteras och de som säljs på hemmamarknaden, vilket påstods vara resultatet av ett system för tullfrihet som användes av företaget.

(158) Undersökningen visade att importerade ringar eller rullar och sådana som köps på den inhemska marknaden inte kan kopplas direkt till tillverkningen av antingen produkter som exporteras eller produkter som säljs på hemmamarknaden och att en exporterande tillverkare, i systemet för tullfrihet, kan använda ”likvärdiga varor” i stället för de importerade varor som anges i godkännandeintyget. Därför kunde kommissionen inte fastställa någon skillnad mellan de faktiska tillverkningskostnaderna för korrosionsbeständigt stål som exporteras och korrosionsbeständigt stål som tillverkas för hemmamarknaden på grund av användningen av systemet för tullfrihet. Detta påstående avvisades därför.

(159) Slutligen påstod Tezcan, i sina synpunkter på utlämnandet av uppgifter och under förhandlingar med kommissionens avdelningar, att kommissionen på ett felaktigt sätt hade använt företagets kostnader för tillverkning för hemmamarknaden i stället för kostnaderna för tillverkning för export till EU när den beräknade normalvärdet för de produkttyper som inte såldes på den inhemska marknaden under undersökningsperioden. Företaget ansåg att detta inte var förenligt med kommissionens beskrivning av metoden i de företagsspecifika upplysningarna, kommissionens ”långvariga praxis” och EU:s rättspraxis. Företaget hävdade dessutom att kostnaderna för tillverkningen för export till EU även borde ha använts vid beräkningen av normalvärdet för de produkttyper vars försäljning på hemmamarknaden var ”extremt begränsad” under undersökningsperioden.

(160) Kommissionens praxis är att konstruera normalvärdet på grundval av kostnaderna för tillverkning för hemmamarknaden samt försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna och vinsten för transaktioner som skett vid normal handel på hemmamarknaden. Kostnaderna för tillverkning för export till EU används endast om det inte finns några kostnader för tillverkning för hemmamarknaden för specifika produkttyper under undersökningsperioden. Denna praxis är förenlig med det domstolsmål som anges av Tezcan, där det fastställs att ”syftet med att konstruera normalvärdet är att fastställa en produkts försäljningspris som det skulle vara om produkten såldes i sitt ursprungsland eller i det exporterande landet ([21])”. I den här undersökningen tillverkades produkttyperna i fråga under undersökningsperioden för hemmamarknaden, men såldes inte, dvs. de fanns kvar i lager vid utgången av undersökningsperioden. Företaget gjorde rätt som rapporterade kostnaderna för tillverkning för hemmamarknaden för dessa produkttyper. Kostnaderna för tillverkning för hemmamarknaden verifierades av kommissionen. Formuleringen av den metod som anges i de företagsspecifika upplysningarna avseende produkttyper som ”inte säljs på hemmamarknaden”, för vilka kostnaderna för tillverkning för export till EU ska användas vid konstruktion av normalvärdet, är avsedd att gälla produkttyper ”där det inte fanns några kostnader för tillverkning för hemmamarknaden”. Formuleringen är en allmän beskrivning av vad kommissionen gör när den konstruerar normalvärdet, och den är inte anpassad till ovanliga fall där det finns specifika tillverkningskostnader för hemmamarknaden men inte någon försäljning. Denna formulering återspeglar emellertid inte alls kommissionens praxis, vilken följer den rättspraxis som angetts av den exporterande tillverkaren och som det hänvisades till ovan, eftersom normalvärdet i första hand bör baseras på kostnaderna och priserna på den inhemska marknaden. Därför avvisades detta påstående.

(161) Som nämns i skäl 35 begärde Tezcan att förhörsombudet skulle ingripa i denna fråga. Tezcan upprepade det påstående som beskrivs i skäl 159 och tillade att kommissionen, under förhandlingarna med kommissionens avdelningar, hade samtyckt muntligen till att godta detta påstående. Kommissionen vill gärna klargöra situationen. Under förhandlingarna förklarade kommissionen visserligen för företaget att den hade förståelse för påståendet och dess grunder och att de kunde gå vidare till de följande punkterna. Kommissionen uppmanade ändå företaget att beskriva påståendet skriftligen i inlagan. Efter en närmare analys av påståendet efter förhandlingarna drog kommissionen emellertid slutsatsen att påståendet inte var motiverat av de skäl som anges i skäl 160. Kommissionen informerade förhörsombudet om de ytterligare övervägningarna och slutsatserna.

3.2.2 *Exportpris*

(162) Alla exporterande tillverkare i urvalet exporterade till unionen direkt till oberoende kunder. Exportpriset fastställdes därför på grundval av det pris som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten vid försäljning på export till unionen i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.

3.2.3 *Jämförelse*

(163) Kommissionen jämförde normalvärdet och exportpriset för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet på grundval av priset fritt fabrik.

(164) När det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen normalvärdet och/eller exportpriset för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, kreditkostnader, provisioner och förpackningskostnader.

(165) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade MMK Turkey att kommissionen på ett felaktigt sätt hade behandlat vissa inhemska transportkostnader mellan företagets två tillverkningsanläggningar som interna transportkostnader och lade fram bevis för att kostnaderna inte var interna. Kommissionen konstaterade att påståendet var motiverat mot bakgrund av bevisningen och lämnade en reviderad dumpningsberäkning till MMK. Som ett resultat av detta minskade MMK Turkeys dumpningsmarginal från 10,6 % till 10,5 %.

(166) Två av de exporterande tillverkarna i urvalet begärde att en justering skulle göras för tullrestitution i enlighet med artikel 2.10 b i grundförordningen med motiveringen att en tullrestitution för vissa insatsvaror i det berörda landet skulle innebära att hela den inhemska försäljningen för dessa tillverkare skulle omfattas av en indirekt skatt jämfört med exportförsäljningen.

([21]) Dom av den 5 oktober 1988, *Silver Seiko Limited m.fl. mot Europeiska gemenskapernas råd*, C-273/85 och C-107/86, ECLI:EU:C:1988:466, punkt 16.

(167) I Turkiet tillämpas en importtull på varmvalsade ringar eller rullar, vilka är insatsvaror vid tillverkningen av korrosionsbeständigt stål. Enligt förfarandet för aktiv förädling undantas inhemska tillverkare från att betala denna tull om de råvaror som importeras används för att tillverka slutprodukter som är avsedda för export. De två exporterande tillverkarna i urvalet hävdade att det tullbelopp som de skulle ha betalt om det färdiga korrosionsbeständiga stålet hade sålts på hemmamarknaden i stället för att exporterats borde beaktas för en rättvis jämförelse av normalvärdet och exportpriset.

(168) Undersökningen visade emellertid att ingen av de två exportörerna i urvalet betalade någon importtull under undersökningsperioden, varken för inhemsk försäljning eller exportförsäljning, eftersom de uppfyllde det exportåtagande som är kopplat till varje tillstånd för tillämpning av förfarandet för aktiv förädling. Därmed uppstod inte frågan om prisjämförbarhet mellan exporten av korrosionsbeständigt stål, inbegripet varmvalsade ringar eller rullar för vilka en tullavgift inte hade betalats, och den inhemska försäljningen av korrosionsbeständigt stål, inbegripet varmvalsade ringar eller rullar för vilka en tullavgift hade betalats (eftersom den sistnämnda situationen aldrig uppstod under undersökningsperioden). Ingen av de exporterande tillverkarna kunde lägga fram bevis för att försäljningen av korrosionsbeständigt stål på hemmamarknaden, utan den faktiska betalningen av importtull, inbegrep kostnaden för importtullen på varmvalsade ringar eller rullar i de fall då ingen sådan importtull faktiskt hade betalats. Detta kan helt enkelt inte antas vara fallet. Av dessa skäl ansågs påståendet vara ogrundat och avvisades därför.

(169) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Tatmetal sina påståenden angående justeringen för tullrestitution, men lade inte fram några nya bevis som kunde ändra kommissionens slutsatser enligt förklaringen i skäl 129. Detta påstående avvisas därför.

(170) En av tillverkarna i urvalet begärde att kommissionen skulle använda kvartalsmetoden för att fastställa dess individuella dumpningsmarginal på grund av den höga inflationen i Turkiet och det minskade värdet på den turkiska liran.

(171) Kommissionen analyserade denna begäran och fastslog att den genomsnittliga inflationstakten och devalveringen av den turkiska liran under undersökningsperioden inte var av sådan omfattning att ett undantag från kommissionens konsekventa praxis att beräkna dumpningsmarginal på årsbasis var motiverad. Vidare sker det mesta av företagets försäljning på hemmamarknaden och alla inköp av råvaror i amerikanska dollar, vilket innebär att effekterna av växelkursen borde vara likvärdiga för normalvärdet och exportpriset. Dessutom noterades inte någon koncentration av inhemsk försäljning eller exportförsäljning under ett visst kvartal, utan försäljningen var jämnt fördelad över undersökningsperioden, bortsett från en minskning, för alla tre företagen i urvalet, av exportförsäljningen under tredje kvartalet, vilken uppenbarligen berodde på covidrestriktionerna. Begäran om en kvartalsvis beräkning av dumpningsmarginalen avvisades därför.

(172) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Tezcan sitt påstående om att dumpningsmarginalen borde beräknas per kvartal. Företaget lade inte fram några nya bevis, men påpekade att kommissionen under tidigare undersökningar, varav flera avseende Turkiet, hade använt denna metod och att Turkiets inflationstakt på 12 % och devalveringen av den turkiska liran med 37 % mot euron under undersökningsperioden skulle motivera detta tillvägagångssätt.

(173) Företaget hävdade vidare att en situation där kostnaderna räknas som ett vägt genomsnitt under tolv månader medan lönsamheten för den inhemska försäljningen analyseras per transaktion gör att vissa transaktioner behandlas som förlustbringande när de i själva verket är lönsamma, vilket leder till en snedvriden dumpningsmarginal, och att kvartalsvisa beräkningar skulle leda till en mer korrekt dumpningsmarginal.

(174) Kommissionen vidhöll att varken inflationsnivån eller den turkiska lirans devalvering motiverade ett sådant tillvägagångssätt i det här ärendet. Kommissionen påpekade att inflationstakten vid de tidigare undersökningar mot Turkiet som Tezcan hänvisade till hade varit betydligt högre.

(175) Likaså vidhöll kommissionen sin slutsats att det i den här undersökningen inte fanns någon koncentration av inhemsk försäljning eller exportförsäljning under ett visst kvartal som skulle motivera kvartalsvisa beräkningar. Det förekommer alltid kvartalsvisa variationer i den inhemska försäljningen och exportförsäljningen, men det är endast i exceptionella situationer som kommissionen frångår sin standardmetod, till exempel i den situation som beskrivs i den första meningen i skäl 132. Kommissionen ansåg inte att variationen i det här ärendet var tillräckligt stor för att motivera en kvartalsvis beräkning. Kommissionen upprepade att den inte kan vara skyldig att avvika från den standardmetod som fastställs i grundförordningen varje gång en exporterande tillverkare begär en annan metod som skulle förbättra dess dumpningsmarginal.

(176) Kommissionen vidhöll följaktligen sitt beslut att avvisa detta påstående.

3.2.4 *Dumpningsmarginaler*

(177) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Tezcan att kommissionen, om den inte uteslöt korrosionsbeständigt stål överdraget med aluzink från produktbeskrivningen, borde göra en ny beräkning av företagets dumpningsmarginal utan aluzink, eftersom företaget slutade att tillverka den produkten i september 2021. Därmed skulle Tezcans dumpningsmarginal återspegla dagens verklighet på ett lämpligt och korrekt sätt. Tezcan tillade att produktionsstoppet var av uppenbar, obestridlig och varaktig karaktär. Tezcan lyfte även denna fråga under förhandlingarna med förhörsombudet, även om den inledande begäran att bli hörd var begränsad till påståendet angående användningen av kostnaderna för tillverkning för export till EU i stället för kostnaderna för tillverkning för hemmamarknaden. Tezcan lämnade inte in sin begäran om att lägga till denna del, och sin presentation av frågan, förrän dagen innan förhandlingarna ägde rum.

(178) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Enligt föreskrifterna i artikel 6.1 i grundförordningen ska uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt sett inte beaktas. Enligt kommissionens praxis kan händelser som gäller en period efter undersökningsperioden endast beaktas om de är uppenbara, obestridliga och varaktiga. Ännu viktigare är att sådana händelser måste göra att antidumpningstullen är uppenbart olämplig, vilket klargörs av tribunalen i mål T-462/04 ([22]). Detta är inte fallet i den här undersökningen, eftersom kommissionen, på grundval av de kontrollerade uppgifterna, inte har kunnat fastställa med tillräcklig visshet att Tezcan inte kommer att producera aluzink i framtiden. Även om detta hade varit fallet lade den exporterande tillverkaren inte fram några bevis eller argument för att den föreslagna tullen var uppenbart olämplig. Kommissionen avvisade därför påståendet.

(179) För de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den undersökta produkten, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.

(180) När det gäller de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet beräknade kommissionen den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen. Denna marginal fastställdes därför på grundval av marginalerna för de tre exporterande tillverkarna i urvalet.

(181) På denna grund har den slutgiltiga dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet fastställts till 8 %. Denna marginal påverkades inte av de små ändringar av MMK Turkeys och Tezcans individuella dumpningsmarginaler som beskrivs i skälen 156 och 165.

(182) För samtliga övriga exporterande tillverkare i Turkiet fastställde kommissionen dumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. För detta ändamål fastställde kommissionen de exporterande tillverkarnas grad av samarbetsvilja. Graden av samarbetsvilja är de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas exportvolym till unionen uttryckt som en andel av den totala importen från det berörda landet till unionen under undersökningsperioden, vilken fastställdes på grundval av databasen Surveillance 2, så som förklaras i skäl 201.

(183) Graden av samarbetsvilja är hög i detta fall, eftersom de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas export utgjorde 100 % av den totala importen under undersökningsperioden. På denna grund ansåg kommissionen att det var lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen för icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare på samma nivå som för det företag i urvalet som hade den högsta dumpningsmarginalen.

(184) På denna grund fastställdes de slutgiltiga vägda genomsnittliga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till följande:

([22]) Förstainstansrättens dom av den 17 december 2008, HEG Ltd, Graphite India Ltd mot Europeiska unionens råd, mål T-462/04, EU:T:2008:586, punkt 64.

Företag	Dumpningsmarginal
MMK Turkey	10,5 %
Tatmetal	2,4 %
Tezcan	11,0 %
Samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet	8,0 %
Alla övriga företag	11,0 %

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(185) Den likadana produkten tillverkades av 20 unionstillverkare under undersökningsperioden. Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

(186) De ryska exporterande tillverkarna hävdade att stålservicecentrum med nära anknytning till klagandena importerade den undersökta produkten från Ryssland och Turkiet, och att dessa unionstillverkare inte borde godkännas som klagande.

(187) De ryska exporterande tillverkarna lade inte fram några bevis för att unionstillverkare importerade från Ryssland och Turkiet eller att betydande volymer importerades av närstående stålservicecentrum. Vid kontrollbesöken bekräftades att de ryska tillverkarnas påstående saknade grund vad gällde unionstillverkarna i urvalet. Kommissionen avvisade detta påstående.

(188) De ryska tillverkarna hävdade att det fanns kopplingar mellan en av de tillverkare som gav stöd till klagomålet och turkiska exportörer, och uppmanade kommissionen att undanta det berörda företaget från definitionen av unionsindustrin.

(189) I det inledande skedet medgav det berörda företaget att det hade affärsintressen i Turkiet ([23]). Kommissionen ansåg emellertid att dessa intressen inte var tillräckliga för att företaget skulle uteslutas som unionstillverkare i denna undersökning, eftersom de framför allt gällde framtida planer. Följaktligen fanns det inte något objektivt skäl att utesluta denna tillverkare.

(190) Unionens sammanlagda tillverkning under undersökningsperioden fastställdes till 9 797 517 ton, inbegripet tillverkning för den företagsinterna marknaden. Kommissionen fastställde denna siffra på grundval av de svar på frågeformuläret som inkommit från Eurofer och unionstillverkarna i urvalet.

(191) Som anges i skäl 7 svarade de fyra unionstillverkare som ingick i urvalet för 25 % av unionens totala tillverkning av den likadana produkten.

4.2 **Fastställande av den relevanta marknaden i unionen**

4.2.1 *Den företagsinterna marknaden och den öppna marknaden*

(192) För att avgöra om unionsindustrin lidit skada och för att fastställa förbrukningen och de olika ekonomiska indikatorerna för unionsindustrins situation undersökte kommissionen om, och i så fall i vilken utsträckning, den efterföljande användningen (dvs. företagsintern förbrukning och förbrukning på den öppna marknaden) av den likadana produkt som tillverkas av unionsindustrin skulle beaktas i analysen.

(193) Kommissionen konstaterade att en betydande andel av unionstillverkarnas tillverkning, omkring 22 %, var avsedd för den företagsinterna marknaden i unionen. Korrosionsbeständigt stål används internt som halvfabrikat vid tillverkning av stål belagt med organiskt material.

([23]) t21.005086.

(194) Skillnaden mellan företagsintern förbrukning och förbrukning på den öppna marknaden har betydelse för analysen av risk för skada i detta ärende. Produkter som är avsedda för företagsintern användning utsätts inte för direkt konkurrens från import, utan överförs direkt till nästa steg i tillverkningen och/eller levereras till internpris inom samma företag eller koncern för ytterligare bearbetning i senare led enligt olika prissättningsregler. Tillverkning som är avsedd för försäljning på den öppna marknaden konkurrerar däremot direkt med importen av den berörda produkten och säljs till marknadspriser.

(195) För att få en så fullständig bild som möjligt av unionsindustrin har kommissionen samlat in uppgifter om hela verksamheten och bedömt om tillverkningen av korrosionsbeständigt stål var avsedd för företagsintern användning eller för den öppna marknaden.

(196) Kommissionen undersökte vissa ekonomiska indikatorer med avseende på unionsindustrin på grundval av uppgifter som rörde den öppna marknaden. Dessa indikatorer är försäljningsvolymer och försäljningspriser på unionens marknad, marknadsandel, tillväxt, exportvolymer och exportpriser, lönsamhet, räntabilitet, och kassaflöde. I de fall där det var möjligt och motiverat jämfördes undersökningsresultaten med uppgifterna för den företagsinterna marknaden för att få en fullständig bild av unionsindustrins situation.

(197) Övriga ekonomiska indikatorer kunde däremot endast granskas på ett meningsfullt sätt genom att ta hänsyn till hela verksamheten avseende korrosionsbeständigt stål, inbegripet unionsindustrins företagsinterna användning. Dessa indikatorer är produktion, kapacitet och kapacitetsutnyttjande, investeringar, lager, sysselsättning, produktivitet, löner, och kapitalanskaffningsförmåga. De hänför sig till hela verksamheten, oavsett om tillverkningen är företagsintern eller säljs på den öppna marknaden.

4.2.2 *Statistiska uppgifter*

(198) På begäran av flera exporterande tillverkare bad kommissionen klaganden att komplettera de uppgifter som ingick i den öppna versionen av klagomålet när det gällde importvolymer och importvärden. De filer som kompletterar bilaga I-1 till klagomålet gjordes tillgängliga i ärendehandlingarna ([24]).

(199) Enligt artikel 14.6 i förordning (EU) 2016/1036 lämnade kommissionen, under undersökningens gång, information om aggregerade importvolymer och importvärden per exporterande land under kalenderåret 2020 för den undersökta produkten ([25]).

(200) Den kompletterande information som beskrivs i de två skälen ovan påverkade inte det slutgiltiga fastställandet av importvolymerna i samband med denna undersökning.

(201) I samband med undersökningen dubbelkontrollerade kommissionen uppgifterna i Comext-databasen med uppgifterna i Surveillance 2-databasen och noterade ett antal avvikelser på Taric-nivå. Kommissionen undersökte frågan tillsammans med Eurostat och konstaterade att vissa medlemsstater inte hade rapporterat en del av den berörda importen i Comext. Kommissionen beslutade därför att endast använda uppgifterna i Surveillance 2 för att fastställa unionens marknad, importpriser och marknadsandelar.

(202) Vissa produkttyper som omfattades av undersökningen hade inte tilldelats något 10-siffrigt Taric-nummer förrän vid inledandet av undersökningen om kringgående i november 2019 ([26]). Följaktligen fanns det inte några uppgifter om de produkttyperna i Surveillance 2 för perioden 2017–2019. Kommissionen fastställde därför dessa volymer på grundval av tabell 1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1156 ([27]).

([24]) De filer som kompletterar bilaga I-1 till klagomålet bifogades noten till ärendehandling t21.006245 av den 8 september 2021 (den version som berörda parter kan begära att få ta del av).

([25]) Not till ärendehandlingen t22.001059 av den 4 februari 2022 (version som berörda parter kan begära att få ta del av).

([26]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1948 av den 25 november 2019 om inledande av en undersökning beträffande ett eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/186 införts på import av visst korrosionsbeständigt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, och om registrering av sådan import (EUT L 304, 26.11.2019, s. 10).

([27]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1156 av den 4 augusti 2020 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införts genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/186 på import av visst korrosionsbeständigt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av visst obetydligt ändrat korrosionsbeständigt stålEUT L 255, 5.8.2020, s. 36. Den metod som användes för att ta fram siffrorna i tabell 1 i genomförandeförordning (EU) 2020/1156 beskrivs ingående under den tabellen. Den bygger på uppgifter från kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/186, Eurostat och branschuppskattningar

4.3 **Förbrukning i unionen**

(203) Kommissionen fastställde förbrukningen på unionens marknad på grundval av a) uppgifter från Eurofer om unionsindustrins försäljning och företagsinterna användning (inklusive den företagsinterna försäljningen) av den likadana produkten, dubbelkontrollerade mot de volymer av försäljning och företagsintern användning som rapporterats av de unionstillverkare som ingick i urvalet, och b) importen av den undersökta produkten till unionen från samtliga tredjeländer enligt uppgifter från Surveillance 2.

(204) Unionens förbrukning under skadeundersökningsperioden utvecklades på följande sätt:

Tabell 1

Unionens förbrukning (ton)

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Total förbrukning i unionen	11 494 857	11 062 815	11 306 869	10 691 239
Index (2017 = 100)	*100*	*96*	*98*	*93*
Den företagsinterna marknaden	2 504 391	2 667 375	2 358 802	2 167 741
Index (2017 = 100)	*100*	*107*	*94*	*87*
Den öppna marknaden	8 990 466	8 395 440	8 948 067	8 523 498
Index (2017 = 100)	*100*	*93*	*100*	*95*

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Surveillance 2 (justerade uppgifter)

(205) Under skadeundersökningsperioden minskade förbrukningen i unionen med 7 %. Under samma period sjönk efterfrågan på den öppna marknaden med 5 %, samtidigt som efterfrågan på den företagsinterna marknaden sjönk med 13 %.

4.4 **Import från de berörda länderna**

4.4.1 *Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna*

(206) Kommissionen undersökte om importen av korrosionsbeständigt stål med ursprung i de berörda länderna borde bedömas sammantaget i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen.

(207) I den artikeln föreskrivs att import från fler än ett land endast bör bedömas sammantaget om det har fastställts att

a) den dumpningsmarginal som fastställts för importen från varje enskilt land överstiger miniminivån enligt definitionen i artikel 9.3 och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar, och

b) det är lämpligt att slå samman verkan av importen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan importerade produkter och den likadana unionsprodukten.

(208) De dumpningsmarginaler som fastställts för importen från vart och ett av de två berörda länderna sammanfattas i skälen 140 och 184. De ligger alla över den miniminivå som anges i artikel 9.3 i grundförordningen.

(209) Importvolymen från vart och ett av de berörda länderna var inte försumbar i den mening som avses i artikel 5.7 i grundförordningen. Marknadsandelarna under undersökningsperioden var 9,3 % för importen från Turkiet och 3,5 % för importen från Ryssland. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den ryska regeringen att den ryska marknadsandelen på 3,5 % var obetydlig, ett påstående som emellertid var ogrundat.

(210) Konkurrensvillkoren mellan den dumpade importen från Turkiet och Ryssland och mellan den dumpade importen från de berörda länderna och den likadana produkten var likartade under skadeundersökningsperioden. Framför allt konkurrerade de importerade produkterna på ett liknande sätt med varandra och med korrosionsbeständigt stål som tillverkades i unionen. De såldes även via samma försäljningskanaler och till liknande kundkategorier. Den berörda produkten är en stapelvara, och konkurrensen utövades till stor del endast på priserna.

(211) Därmed var alla kriterier som anges i artikel 3.4 i grundförordningen uppfyllda, och importen från Turkiet och Ryssland bedömdes sammantaget vid fastställandet av skada.

4.4.2 *Volym och marknadsandel för importen från de berörda länderna*

(212) Kommissionen fastställde importvolymen på grundval av uppgifter från Surveillance 2, så som förklaras i avsnitt 4.2.2. Marknadsandelen för importen från de berörda länderna fastställdes genom att jämföra denna import med förbrukningen i unionen, med justering för importen från Kina så som förklaras i skäl 202, vilken påverkade den kinesiska, och därmed den totala, importvolymen och således även förbrukningsvolymerna och marknadsandelarna.

(213) Importen till unionen från de berörda länderna under skadeundersökningsperioden utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Importvolym (ton) och marknadsandel på den öppna marknaden

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Turkiet (ton)	84 581	166 295	529 087	796 524
Index (2017 = 100)	*100*	*197*	*626*	*942*
Marknadsandel (%)	0,9	2,0	5,9	9,3
Index (2017 = 100)	*100*	*211*	*629*	*997*
Ryssland (ton)	112 062	175 772	240 240	300 729
Index (2017 = 100)	*100*	*157*	*214*	*268*
Marknadsandel (%)	1,2	2,1	2,7	3,5
Index (2017 = 100)	*100*	*168*	*215*	*284*
Sammanlagt för de berörda länderna	196 643	342 067	769 327	1 097 253
Index (2017 = 100)	*100*	*174*	*391*	*558*
Marknadsandel (%)	2,2	4,1	8,6	12,9
Index (2017 = 100)	*100*	*186*	*393*	*589*

Källa: Surveillance 2 (ton) och Eurofer

(214) Importen från de berörda länderna och dess marknadsdel ökade mer än femdubbelt under skadeundersökningsperioden. Importen från de berörda länderna motsvarade en marknadsandel på 12,9 % av unionens marknad under undersökningsperioden. Denna ökning skedde trots att en skyddsåtgärd hade införts under största delen av skadeundersökningsperioden, eftersom båda länderna, inom ramen för skyddsåtgärden, exporterade den berörda produkten inom ramen för den återstående kvoten, vilken var tillräckligt hög för att möjliggöra dessa ökade volymer av import utan skyddsåtgärdstull till unionsmarknaden.

4.4.3 *Priser för importen från de berörda länderna och prisunderskridande/prisnedgång*

(215) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av uppgifter från Surveillance 2, så som förklaras i avsnitt 4.2.2.

(216) Det vägda genomsnittspriset för importen till unionen från de berörda länderna utvecklades enligt följande under skadeundersökningsperioden:

Tabell 3

Importpriser (i euro/ton)

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Turkiet	659	657	616	564
Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*93*	*85*
Ryssland	639	643	598	548
Index (2017 = 100)	*100*	*101*	*94*	*86*
Sammanlagt för de berörda länderna	648	650	611	559
Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*94*	*86*

Källa: Surveillance 2

(217) De genomsnittliga priserna på importen från de berörda länderna låg på en stabil nivå mellan 2017 och 2018, men sjönk sedan med 14 % på två år. Under hela skadeundersökningsperioden var de genomsnittliga priserna på importen från de berörda länderna (tillsammans eller var för sig) konstant lägre än unionstillverkarnas priser (se tabell 7), samtidigt som skillnaden mellan unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser i EU och de genomsnittliga priserna på importen från de berörda länderna nästan fördubblades.

(218) Kommissionen fastställde även prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra

(1) de vägda genomsnittliga priserna per produkttyp för importen från de turkiska tillverkarna i urvalet och de samarbetsvilliga ryska tillverkarna till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån (kostnad, försäkring, frakt), med lämpliga justeringar för kostnader efter import, och

(2) det motsvarande vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som unionstillverkarna i urvalet debiterade icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik ([28]).

(219) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna vid behov och efter avräkning av avdrag och rabatter. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av den teoretiska omsättningen för unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden.

(220) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Severstal att det varken fanns någon rättslig eller logisk grund för en analog tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen för att fastställa exportpriset vid beräkningen av prisunderskridande (och målprisunderskridande). Enligt Severstal skulle detta strida mot artikel 3.1 i grundförordningen. Företaget påpekade även att kommissionen redan hade blivit dömd för denna praxis av tribunalen i målet Hansol Paper ([29]). Framför allt hävdade Severstal att tribunalen i det ärendet hade slagit fast att kommissionen hade begått ett fel genom sitt beslut att tillämpa artikel 2.9 i grundförordningen analogt i samband

([28]) De unionstillverkare som ingick i urvalet sålde i första hand den likadana produkten direkt till oberoende kunder i EU. Omkring 5 % av försäljningen i EU skedde genom närstående försäljningsenheter, och denna försäljning skedde till priser som motsvarade priserna vid direkt försäljning till oberoende kunder.

([29]) Tribunalens dom av den 2 april 2020, Hansol Paper Co. Ltd mot kommissionen, mål T-383/17, EU:T:2020:139, punkterna 200–203.

med fastställandet av skada, i synnerhet ”genom att besluta att göra avdrag för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och en vinstmarginal för återförsäljningen av den berörda produkten” till oberoende kunder, eftersom det är de priser på den berörda produkten som tas ut av oberoende kunder som ”konkurrerar med unionsindustrins likadana produkt och som orsakar skada för den industrin” och inte hypotetiskt konstruerade cif-priser. Enligt Severstal hade den principen bekräftats av tribunalen i målen *Giant* ([30]) och *CRIA* ([31]), och nyligen av domstolen i målet Hansol ([32]). Severstal ansåg att de priser som dess närstående handelsföretag tog ut av sina oberoende kunder per definition var tillförlitliga, att dessa priser konkurrerar med unionsindustrins priser och att de därför borde användas för beräkningen av prisunderskridande (och målprisunderskridande).

(221) Kommissionen avvisade påståendet att en analog användning av artikel 2.9 för att fastställa exportpriset för beräkningen av prisunderskridande och målprisunderskridande skulle strida mot artikel 3.1 i grundförordningen. Faktum är att domstolen i sin dom i målet Hansol ([33]), i motsats till Severstals påstående, bekräftade lagligheten hos kommissionens metod genom att fastslå att kommissionen ”för att säkerställa en objektiv jämförelse av priserna vid första övergången till fri omsättning av den berörda produkten i unionen [kunde] konstruera detta cif-pris vid unionens gräns genom att dra av försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och en vinstmarginal från Schades pris vid återförsäljningen av den berörda produkten till oberoende kunder. Denna analoga tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen omfattades nämligen av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen förfogar över för att genomföra artikel 3.2 i denna förordning och kunde således inte i sig anses vara behäftad med en uppenbart oriktig bedömning” ([34]). Eftersom unionsindustrin i det här ärendet huvudsakligen säljer direkt till oberoende kunder ledde den metod som kommissionen använde inte till ett uppenbart felaktigt resultat ([35]).

(222) Detta gav en vägd genomsnittlig prisunderskridandemarginal på mellan 4,2 % och 7,1 % för importen från Turkiet och mellan 5 % och 20,4 % för importen från Ryssland ([36]). Korrosionsbeständigt stål är till största delen en priskänslig stapelvara, och prisunderskridandemarginalerna var därför betydande.

(223) Den turkiska intresseorganisationen CIB och några av de exporterande tillverkarna bad kommissionen att säkerställa att jämförbara produkter ingick i undersökningen. Den metod som användes under undersökningen, vid jämförelsen mellan de typer av den berörda produkten som exporteras till unionen och den likadana produkt som tillverkas inom unionen, så som förklaras i skälen 218 och 219, är tillräckligt noggrann för att säkerställa en korrekt prisjämförelse för beräkningen av prisunderskridande.

(224) Kommissionen beaktade dessutom andra effekter på priserna, framför allt förekomsten av betydande prisnedgångar. Under skadeundersökningsperioden sänkte unionsindustrin sina priser med 12 %, vilket var mer än sänkningen av tillverkningskostnaden (–7 % under samma period) (se tabell 7). Om det inte hade varit för den dumpade importen skulle unionsindustrin ha kunnat höja sina priser åtminstone till en nivå där försäljningen inte gick med förlust. Till exempel var unionsindustrin under 2019 tvungen att sälja till ett pris som låg nära priset på den dumpade importen, men med betydande förluster, vilket sammanföll med den största ökningen av den dumpade importen. Under undersökningsperioden sjönk unionsindustrins försäljningspriser parallellt med de minskade tillverkningskostnaderna till en nivå där den knappt gjorde någon vinst.

(225) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CIB och flera exporterande tillverkare att minskningen av försäljningspriset mellan 2019 och undersökningsperioden var mindre än minskningen av tillverkningskostnaden och att unionsindustrin till och med kunde gå med vinst under undersökningsperioden. Detta skulle minska trovärdigheten i slutsatsen att den berörda importen hade vållat ett pristryck.

([30]) Tribunalens dom av den 27 april 2022, Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd mot kommissionen, mål T-242/19, EU:T:2022:259.
([31]) Tribunalens dom av den 4 maj 2022, China Rubber Industry Association (CRIA) och China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) mot kommissionen, målen T-30/19 och T-72/19, EU:T:2022:266, punkterna 128–131.
([32]) Domstolens dom av den 12 maj 2022, Europeiska kommissionen mot Hansol Paper, mål C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 101.
([33]) Domstolens dom av den 12 maj 2022, Europeiska kommissionen mot Hansol Paper, mål C-260/20 P, EU:C:2022:370.
([34]) Domstolens dom av den 12 maj 2022, Europeiska kommissionen mot Hansol Paper, mål C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 105.
([35]) Domstolens dom av den 12 maj 2022, Europeiska kommissionen mot Hansol Paper, mål C-260/20 P, EU:C:2022:370, punkt 99.
([36]) Eftersom unionstillverkarna i första hand säljer direkt till oberoende kunder i EU ansåg kommissionen att de prisunderskridandemarginaler som fastställts var tillräckligt representativa.

(226) Kommissionen avvisade detta påstående. Det faktum att unionsindustrin kunde uppnå en vinst på 0,4 % under undersökningsperioden kan inte undergräva kommissionens slutsats att den dumpade importen hade vållat ett pristryck. En lönsamhetsnivå precis över ett nollresultat kan inte anses vara en god vinst som skulle kunna uppnås i avsaknad av pristryck från dumpad import. Det står klart att vinstnivåerna var resultatet av den starkt ökande importvolymen av korrosionsbeständigt stål från de berörda länderna. Som förklarats tidigare är korrosionsbeständigt stål en vara som är känslig för priskonkurrens. Den dumpade importen kunde således utöva ett betydande pristryck på unionsindustrins försäljning.

4.5 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.5.1 *Allmänna kommentarer*

(227) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.

(228) Som nämns i skäl 6 användes ett stickprovsförfarande för att fastställa den möjliga skada som unionsindustrin lidit på grund av importen av visst korrosionsbeständigt stål från Turkiet och Ryssland.

(229) För fastställandet av skada gjorde kommissionen åtskillnad mellan makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer. Kommissionen bedömde de makroekonomiska indikatorerna på grundval av de uppgifter i Eurofers svar på frågeformuläret som rörde samtliga tillverkare i unionen, vid behov dubbelkontrollerade mot frågeformulärsvaren från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av de uppgifter som de fyra unionstillverkarna i urvalet lämnat som svar på frågeformuläret. Båda uppsättningarna av uppgifter kontrollerades ([37]) och konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(230) De makroekonomiska indikatorerna är produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, dumpningsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare dumpning.

(231) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.5.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.5.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(232) Unionens sammanlagda produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 4

Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Produktionsvolym (i ton)	10 915 729	10 870 843	10 757 441	9 797 517
Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*99*	*90*
Produktionskapacitet (i ton)	12 110 762	12 107 279	13 240 172	13 340 130

([37]) De svar på frågeformuläret som lämnades av Eurofer dubbelkontrollerades på distans.

Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*109*	*110*
Kapacitetsutnyttjande (%)	90	90	81	73
Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*90*	*81*

Källa: Eurofer och unionstillverkarna i urvalet

(233) Unionsindustrins produktionsvolym låg på en relativt stabil nivå mellan 2017 och 2019, men sjönk med 10 % i slutet av skadeundersökningsperioden, delvis på grund av pristrycket från den turkiska och ryska importen, vilken ökade med nästan 330 000 ton under undersökningsperioden jämfört med 2019 (se tabell 2).

(234) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter gjorde den ryska regeringen en ny beräkning av unionsindustrins produktionsvolym på grundval av uppgifterna i tabellerna 5a, 5b, 9 och 12 och drog, genom att lägga ihop siffrorna i dessa tabeller, slutsatsen att kommissionen hade gjort fel i beräkningen av unionsindustrins produktionsvolymer. Dessa tabeller har emellertid inte samma källa. Framför allt kommer de volymer som rapporteras i tabell 9 från unionsindustrins urval, medan volymerna i de tre andra tabellerna gäller unionsindustrin som helhet. Därför tillbakavisades påståendet.

(235) Under skadeundersökningsperioden ökade unionsindustrins produktionskapacitet med 10 %. Denna ökning är emellertid teoretisk. Unionstillverkarna använder sina produktionslinjer för varmgalvanisering för att tillverka korrosionsbeständigt stål, men även andra produkter som inte omfattas av denna undersökning. Under skadeundersökningsperioden gjorde vissa tillverkare ändringar i andelen produktionslinjer som avsatts för tillverkning av korrosionsbeständigt stål. Produktionsminskningen i kombination med en ökad produktionskapacitet ledde till en kraftig minskning av kapacitetsutnyttjandet.

(236) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CIB och flera exporterande tillverkare att ökningen av produktionskapaciteten, och dess effekter på kapacitetsutnyttjandet, i synnerhet under 2019 var följden av felaktiga investeringsbeslut. Ökningen var emellertid endast teoretisk, vilket förklaras i skäl 235. Kommissionen tog hänsyn till detta faktum i sin analys genom att ge denna negativa faktor begränsad relevans för unionsindustrins skadliga situation.

4.5.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(237) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5 a

Försäljningsvolym och marknadsandel på den öppna marknaden

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Försäljning på den öppna marknaden	6 656 755	6 573 138	6 780 245	6 586 657
Index (2017 = 100)	*100*	*99*	*102*	*99*
Marknadsandel av försäljning på den öppna marknaden (%)	74,0	78,3	75,8	77,3
Index (2017 = 100)	*100*	*106*	*102*	*104*

Källa: Eurofer och de unionstillverkare som ingick i urvalet

(238) Unionsindustrins försäljningsvolym på den öppna marknaden låg på en relativt stabil nivå under skadeundersökningsperioden. När det gäller försäljningsvolymen kunde unionsindustrin i slutet av skadeundersökningsperioden kompensera effekten av den kraftiga ökningen av import från de berörda länderna genom att utvidga åtgärderna mot den import från Kina som kringgick åtgärderna ([38]), vilket gjorde att unionsindustrin kunde återta en del av den försäljningsvolym som tidigare gått förlorad på grund av Kinas kringgående. I kombination med den minskade förbrukningen ledde detta till och med till en ökning av marknadsandelen under skadeundersökningsperioden.

(239) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CIB och flera exporterande tillverkare att de ovannämnda siffrorna visade att unionsindustrin inte hade lidit väsentlig skada på grund av förlorad försäljning eller förlorade marknadsandelar.

(240) Kommissionen höll med om att unionsindustrins försäljningsvolymer endast hade minskat en aning och att dess marknadsandel hade ökat på grund av minskad förbrukning, men ansåg att den kraftiga ökningen av lågprisimport från Ryssland och Turkiet vållade ett pristryck som hindrade unionsindustrin från att dra full nytta av antidumpningsåtgärderna mot importen av korrosionsbeständigt stål från Kina.

Tabell 5 b

Volym och marknadsandel på den företagsinterna marknaden

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Den företagsinterna marknaden	2 504 391	2 667 375	2 358 802	2 167 741
Index (2017 = 100)	*100*	*107*	*94*	*87*
Den företagsinterna marknadens andel av unionens sammanlagda produktion (%)	22,9	24,5	21,9	22,1
Index (2017 = 100)	*100*	*107*	*96*	*96*

Källa: Eurofer och de unionstillverkare som ingick i urvalet

(241) Unionsindustrins företagsinterna marknad (bestående av korrosionsbeständigt stål som behålls av unionsindustrin för användning i senare led, framför allt vid tillverkning av stål belagt med organiskt material) i unionen minskade med 13 % under skadeundersökningsperioden. Nedgången kan hänföras till den minskade efterfrågan på produkter av stål belagt med organiskt material i senare led under den andra delen av skadeundersökningsperioden, trots återhämtningen inom sektorn för hushållsapparater under det sista kvartalet 2020 ([39]). Den företagsinterna marknadens andel av den sammanlagda unionstillverkningen minskade med 0,8 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

4.5.2.3 Tillväxt

(242) De ovanstående siffrorna för produktionen, och i mindre grad försäljningen, på den öppna marknaden uppvisar en minskande utvecklingstrend från och med 2017. Som redan nämnts i skäl 238 berodde ökningen av unionsindustrins marknadsandel på registreringen av viss kinesisk import efter inledandet av undersökningen om kringgående avseende denna import ([40]), vilket innebar att den betydande importen från Kina avbröts och att unionsindustrin kunde kompensera en del av den försäljning som gått förlorad till den ryska och turkiska importen.

4.5.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(243) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

([38]) Genomförandeförordning (EU) 2020/1156.

([39]) Se analysen av de sektorer inom EU som är beroende av stål i Eurofers rapport ”Economic and steel market outlook 2021–2022, second quarter 2021 report” från maj 2021, som finns tillgänglig på https://www.eurofer.eu/publications/economic-market-outlook/economic-and-steel-market-outlook-2021-2022-second-quarter/

([40]) Genomförandeförordning (EU) 2019/1948.

Tabell 6

Sysselsättning och produktivitet

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Antal anställda	8 389	8 731	9 751	9 238
Index (2017 = 100)	*100*	*104*	*116*	*110*
Produktivitet (i ton/anställd)	1 301	1 245	1 103	1 061
Index (2017 = 100)	*100*	*96*	*85*	*82*

Källa: Eurofer och unionstillverkarna i urvalet

(244) Sysselsättningen inom unionsindustrins produktion av korrosionsbeständigt stål varierade under skadeundersökningsperioden och ökade totalt sett med 10 %. Vissa variationer är emellertid teoretiska, eftersom de är resultatet av de metoder som användes för att fördela resurserna med utgångspunkt i en produktfamilj som var bredare än korrosionsbeständigt stål (nämligen alla varmgalvaniserade produkter).

(245) Unionsindustrins produktivitet minskade med 18 % under den berörda perioden. Denna nedgång kan förklaras med de minskade produktionsvolymerna och de metoder som användes för att fastställa antalet anställda inom produktionen av korrosionsbeständigt stål.

4.5.2.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(246) Alla dumpningsmarginaler låg över miniminivån, och de flesta var betydligt högre. Inverkan av de faktiska dumpningsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande, med tanke på volymen på och priserna för importen från de berörda länderna.

(247) Korrosionsbeständigt stål har redan tidigare varit föremål för antidumpningsundersökningar. Kommissionen konstaterade att unionsindustrins situation under perioden mellan den 1 oktober 2015 och den 30 september 2016 hade påverkats avsevärt av dumpad import av korrosionsbeständigt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina. Provisoriska antidumpningsåtgärder mot importen från Kina infördes i augusti 2017 ([41]), och slutgiltiga åtgärder bekräftades i februari 2018 ([42]).

(248) I augusti 2020 inleddes en undersökning om kringgående av antidumpningsåtgärderna mot import med ursprung i Kina, vilken ledde till en utökning av åtgärderna till att även omfatta visst obetydligt ändrat korrosionsbeständigt stål ([43]).

(249) Unionsindustrins återhämtning från tidigare dumpning pågick därmed fortfarande när den nu aktuella undersökningen inleddes.

4.5.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.5.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(250) De vägda genomsnittliga försäljningspriserna per enhet för de unionstillverkare som ingick i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

([41]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1444 av den 9 augusti 2017 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av visst korrosionsbeständigt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (C/2017/5512) (EUT L 207, 10.8.2017, s. 1).

([42]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/186 av den 7 februari 2018 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av visst korrosionsbeständigt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 34, 8.2.2018, s. 16).

([43]) Genomförandeförordning (EU) 2020/1156.

Tabell 7

Försäljningspris och tillverkningskostnad i unionen

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Genomsnittligt försäljningspris per enhet på den öppna marknaden (euro/ton)	662	674	616	584
Index (2017 = 100)	*100*	*102*	*93*	*88*
Tillverkningskostnad per enhet (euro/ton)	622	664	638	578
Index (2017 = 100)	*100*	*107*	*103*	*93*

Källa: unionstillverkarna i urvalet

(251) Efter införandet av antidumpningsåtgärder mot den kinesiska importen 2017 kunde unionstillverkarna höja sina försäljningspriser i unionen med 2 % från 2017 till 2018. Därefter sjönk försäljningspriset per enhet på den öppna marknaden med 14 % mellan 2018 och undersökningsperioden, vilket ledde till en total minskning med 12 % under skadeundersökningsperioden.

(252) Tillverkningskostnaden per enhet ökade med 7 % mellan 2017 och 2018, men minskade efter 2018, vilket ledde till en sammanlagd minskning under skadeundersökningsperioden på 7 %. Priserna på vissa råvaror sjönk avsevärt under den andra halvan av skadeundersökningsperioden.

(253) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter framhöll CIB och flera exporterande tillverkare det faktum att minskningen av tillverkningskostnaden mellan 2019 och undersökningsperioden var mer uttalad än den kontinuerliga minskningen av unionsindustrins försäljningspriser. Kommissionen påpekade emellertid att unionsindustrin under skadeundersökningsperioden hade sänkt sina priser med 12 %, vilket är mer än minskningen av tillverkningskostnaden (–7 % under samma period). Faktum är att unionsindustrins låga priser, däribland under undersökningsperioden, hade en negativ inverkan på industrins finansiella resultat, vilket framgår av tabell 10 nedan.

4.5.3.2 Arbetskraftskostnader

(254) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro)	32 916	33 372	33 007	31 075
Index (2017 = 100)	*100*	*101*	*100*	*94*

Källa: unionstillverkarna i urvalet

(255) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd för unionstillverkarna i urvalet sjönk med 6 % i slutet av skadeundersökningsperioden.

4.5.3.3 Lager

(256) Lagernivåerna hos de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Lagerhållning

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Utgående lager (i ton)	170 054	166 651	173 225	107 317
Index (2017 = 100)	*100*	*98*	*102*	*63*
Utgående lager som andel av produktionen (%)	5,9	5,3	6,0	3,9
Index (2017 = 100)	*100*	*90*	*101*	*65*

Källa: unionstillverkarna i urvalet

(257) Under skadeundersökningsperioden minskade de utgående lagren med 37 %. Unionstillverkarna har i regel endast ett mindre lager. Därför kan lagerhållningen inte anses vara en viktig skadeindikator för denna industri. Detta bekräftas också om man ser till utvecklingen av utgående lager i procent av tillverkningen. Som framgår ovan låg denna indikator på en relativt stabil nivå mellan 2017 och 2019, men sjönk därefter. Under undersökningsperioden valde några av tillverkarna att tillfälligt tillverka mindre volymer och minska sina lager i ett försök att hantera den svåra finansiella situationen 2019 och 2020 (se tabell 9).

4.5.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(258) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet hos de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i % av omsättningen)	6,2 %	2,1 %	- 2,6 %	0,4 %
Index (2017 = 100)	*100*	*34*	*- 42*	*6*
Kassaflöde (i euro)	120 781 208	101 695 104	16 255 709	104 970 075
Index (2017 = 100)	*100*	*84*	*13*	*87*
Investeringar (i euro)	16 168 844	22 074 194	27 064 986	39 876 721
Index (2017 = 100)	*100*	*137*	*167*	*247*
Räntabilitet (%)	4,1	2,0	- 1,1	0,6
Index (2017 = 100)	*100*	*49*	*- 27*	*16*

Källa: unionstillverkarna i urvalet

(259) Kommissionen fastställde lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen i procent av omsättningen för denna försäljning. Den totala lönsamheten sjönk från 6,2 % år 2017 till 0,4 % under undersökningsperioden. Denna nedgång sammanfaller med den kraftiga ökningen av importen från de berörda länderna (se tabell 2) till priser som var lägre än unionsindustrins priser (se tabellerna 3 och 7).

(260) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter framhöll CIB och flera exporterande tillverkare den positiva utvecklingen av unionsindustrins lönsamhet mellan 2019 och undersökningsperioden och den uppåtgående trenden under 2020 ([44]). Dessa parter betonade även att lönsamheten under undersökningsperioden inte kunde anses vara representativ på grund av covidåtgärdernas effekt på produktionsvolymerna i början av 2020 och den minskade fordonsmarknaden under samma år. Korrosionsbeständigt stål till fordonsindustrin ligger utanför produktdefinitionen i den här undersökningen, men tillverkas med samma utrustning.

(261) Kommissionen påpekade att valet av skadeundersökningsperiod, som nämns i skäl 24 ovan, var lämpligt med tanke på det datum då klagomålet ingavs och de tillämpliga reglerna och att kommissionens analys inte bygger på någon jämförelse mellan basåret och undersökningsperioden utan på utvecklingen under hela skadeundersökningsperioden. Det är inte ovanligt med variationer under en tolvmånadersperiod. Dessutom beaktades effekterna av covid-19-pandemin och utvecklingen av efterfrågan inom fordonsindustrin fullt ut i analysen av orsakssambandet i avsnitten 5.2.7 och 5.2.4 i den här förordningen.

(262) Nettokassaflödet är ett mått på unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sin verksamhet. Nettokassaflödet utvecklades i stort sett i linje med lönsamheten och räntabiliteten. Nettokassaflödet låg på en relativt stabil nivå under 2017 och 2018, sjönk under 2019 på grund av unionstillverkarnas förluster under det året, och återgick därefter till en nivå som låg nära nivån vid inledningen av skadeundersökningsperioden.

(263) Investeringarna är lika med tillgångarnas bokförda nettovärde. Nettoinvesteringarna ökade kontinuerligt under skadeundersökningsperioden och mer än fördubblades sett till hela perioden. Syftet med investeringarna var i första hand att upprätthålla den befintliga kapaciteten, att förbättra kvaliteten och att ersätta de nödvändiga produktionstillgångarna. Vissa av investeringarna gällde områden som hälsa, säkerhet och miljö. Under den andra halvan av skadeundersökningsperioden gjorde en av unionstillverkarna i urvalet betydande investeringar i tidigare led av sin tillverkning av korrosionsbeständigt stål.

(264) CIB och flera exporterande tillverkare påstod efter det slutliga utlämnandet av uppgifter att de ökade investeringarna visade att unionsindustrin inte hade lidit skada. Påståendet avvisades. Även om investeringarna ökade under skadeundersökningsperioden låg de totalt sett på en låg nivå, och som nämnts tidigare var de i allmänhet begränsade till nödvändiga utgifter för att hålla igång verksamheten. Kommissionen ansåg därför inte att den positiva utvecklingen minskade den skada som noterats på andra områden.

(265) Räntabiliteten är vinsten i procent av investeringarnas bokförda nettovärde, vilket återspeglar avskrivningarna av tillgångarna. Den minskade kontinuerligt och blev negativ under 2019, då unionstillverkarna i urvalet gick med förlust över hela världen. Därefter vände räntabiliteten till en positiv nivå under undersökningsperioden, även om den fortfarande låg betydligt lägre än i början av skadeundersökningsperioden.

(266) Unionsindustrins dåliga finansiella resultat under skadeundersökningsperioden begränsade dess förmåga att anskaffa kapital. Unionsindustrin är kapitalintensiv och kräver betydande investeringar. Räntabiliteten under skadeundersökningsperioden var för låg för att täcka sådana stora investeringar.

4.5.4 *Slutsats om skada*

(267) Utvecklingen av mikro- och makroindikatorerna under skadeundersökningsperioden visade att unionsindustrins ekonomiska situation försämrades.

([44]) På grundval av uppgifterna i klagomålet beräknade CIB unionsindustrins kostnader och priser per kvartal och de resulterande vinsterna på kvartalsbasis från och med tredje kvartalet 2019 till det sista kvartalet av undersökningsperioden (t21.007886 och t22.003104).

(268) Ökningen av produktionskapaciteten (+ 10 %) är teoretisk och härrör från unionsindustrins fördelning av mer kapacitet för tillverkning av korrosionsbeständigt stål till följd av lägre efterfrågan på andra produkter som tillverkas i samma produktionslinjer. Detsamma gäller sysselsättningen (+ 10 %). När det gäller investeringarna (+ 147 %) beror det mesta av ökningen på investeringar i de inledande skedena av tillverkningen av korrosionsbeständigt stål. Ökningen av unionsindustrins marknadsandel (+ 3,2 %) under skadeundersökningsperioden kan hänföras till inledandet och resultatet av den undersökning om kringgående mot Kina som avses i skäl 202.

(269) Unionsindustrin försökte upprätthålla sin försäljning av korrosionsbeständigt stål till icke-närstående kunder i unionen (–1 %) i ett sammanhang med minskande förbrukning på den öppna marknaden (–6 %). För att göra detta och svara på det pristryck som följde av den ökande dumpade importen från de berörda länderna var unionsindustrin emellertid tvungen att sänka sina försäljningspriser. Under skadeundersökningsperioden sänkte unionsindustrin sina priser mer än minskningen av produktionskostnaden.

(270) Denna låga prisnivå hade allvarliga konsekvenser för unionsindustrins resultat, vilket sjönk från en vinst på 6,2 % under 2017 till en förlust under 2019 och i princip ingen vinst alls i slutet av skadeundersökningsperioden. Andra finansiella indikatorer, som kassaflöde och räntabilitet, följde en liknande utvecklingstrend.

(271) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin hade lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. **ORSAKSSAMBAND**

(272) I enlighet med artikel 3.6 i grundförordningen har kommissionen undersökt om den dumpade importen från de berörda länderna har vållat unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha vållat unionsindustrin skada. Kommissionen har säkerställt att all skada som eventuellt har vållats av andra faktorer än den dumpade importen från de berörda länderna inte har tillskrivits den dumpade importen. Det rör sig om följande faktorer: importen från övriga tredjeländer, unionsindustrins exportresultat, utvecklingen av efterfrågan, företagsintern användning, självförvållad skada, covid-19-pandemin och priserna på varmvalsade ringar eller rullar.

5.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(273) Importen från de berörda länderna ökade mer än fem gånger under skadeundersökningsperioden, från 196 643 ton 2017 till mer än 1 miljon ton under undersökningsperioden. Dess marknadsandel växte från 2,2 % under 2017 till 13,1 % under undersökningsperioden. Denna ökade import skedde till priser som var lägre än unionsindustrins priser under hela skadeundersökningsperioden, och skillnaden ökade efterhand. Unionsindustrins priser påverkades framför allt 2019 och under undersökningsperioden, de år då den dumpade importen från de berörda länderna ökade som mest. Det pristryck som följde av importen från de berörda länderna innebar att unionsindustrin, för att begränsa förlusten av försäljningsvolym, var tvungen att sänka sina försäljningspriser mer än för att bara kompensera för den minskade tillverkningskostnaden. Som en följd av detta sjönk lönsamheten från 6,2 % till 0,4 %, samtidigt som de finansiella indikatorerna försämrades.

(274) Den turkiska intresseorganisationen CIB bestred alla negativa effekter av importen från de berörda länderna och hävdade att denna import inte påverkade priserna på unionens marknad, utan följde en global marknadsutveckling som drevs av varierande priser på varmvalsade ringar eller rullar. Kommissionen avvisade detta påstående. På grund av den exponentiella ökningen av volymerna, med omkring 1 miljon ton under en kort period till en marknadsandel på 12,9 % under undersökningsperioden, hade de mycket låga priserna på importen från de berörda länderna en negativ effekt på de priser som unionsindustrin kunde ta ut på den öppna marknaden.

(275) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CIB och flera exporterande tillverkare denna synpunkt och hänvisade till marknadsinformation som de hade lämnat till kommissionen, vilken skulle visa att prisutvecklingen under skadeundersökningsperioden var densamma på de viktigaste globala marknaderna som för unionsindustrin på unionens marknad.

(276) Kommissionen avvisade detta påstående. För det första minskade unionsindustrins försäljningspriser i unionen med 12 % under skadeundersökningsperioden, medan priserna från de berörda länderna minskade med 14 %. Importpriserna låg långt under unionsindustrins priser redan 2017, vilket framgår av skäl 274, och den stora volymen av import till mycket låga priser från de berörda länderna hade en negativ inverkan på de priser som unionsindustrin kunde ta ut på den fria marknaden. För det andra påpekade kommissionen att vissa pristrender i de uppgifter som lämnats till viss del kan vara jämförbara, men att de slutliga prisnivåerna inte är det. Priserna på var och en av dessa viktiga marknader fastställs därmed på grundval av den särskilda dynamik och de omständigheter som råder på den enskilda marknaden. Det faktum att kommissionen hade fastställt att den berörda produkten är en stapelvara, vilket de berörda parterna också nämnde, undergräver inte denna slutsats.

(277) Flera parter hävdade att det inte fanns något samband mellan importen från Ryssland och Turkiet och den skada som unionsindustrin lidit. Kommissionen avvisade detta påstående. Kommissionen medgav att unionsindustrin under den första delen av skadeundersökningsperioden kunde dra fördel av de relativt goda marknadsvillkoren och de antidumpningsåtgärder som införts mot den kinesiska importen. Unionsindustrin började emellertid gå med förlust mellan 2018 och 2019, då den årliga ökningen av importen från Ryssland och Turkiet var som störst. Den dåliga finansiella situationen fortsatte under undersökningsperioden, efter en ytterligare ökning av importen från de berörda länderna i både absoluta och relativa tal. Det fanns således ett tydligt samband mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

(278) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CIB och flera exporterande tillverkare att unionsindustrin mellan 2018 och 2019, då den årliga ökningen av importen från Ryssland och Turkiet var som störst, hade lyckats öka sin försäljningsvolym i unionen med över 200 000 ton.

(279) Kommissionen påpekade emellertid att denna ökning i absoluta tal var mindre än hälften av ökningen av importen från de berörda länderna och att unionsindustrins finansiella situation, på grund av priserna på en marknad som svämmats över av dumpad import, hade försämrats kraftigt sedan 2018 och blivit förlustbringande under 2019.

(280) Flera parter påstod att den turkiska och ryska importen aldrig nådde volymer som kunde vara skadliga, bland annat eftersom de låg under nivån för den återstående kvoten av stålskyddskvoterna i unionen. Kommissionen avvisade detta påstående. Antidumpningsåtgärder riktas mot en annan situation än skyddsåtgärder. Skyddsåtgärderna för stål hindrar inte att antidumpningsåtgärder införs inom kvoterna för skyddsåtgärdstull, vilka i själva verket, som nämns i skäl 214, är tillräckligt stora för att medge betydande importvolymer innan skyddstullen tillämpas. Dessutom var importvolymen från vart och ett av de berörda länderna inte försumbar i den mening som avses i artikel 5.7 i grundförordningen, vilket framgår av skälen 213–214 ovan. Den dumpade importen från de berörda länderna var därför tillräckligt betydande för att orsaka skada för unionstillverkarna.

(281) Några av parterna uppmanade kommissionen att analysera uppgifter för 2021 och påstod att unionstillverkarnas starka återhämtning under det året var bevis för att importen från de berörda länderna inte var orsaken till den väsentliga skada som unionsindustrin hade lidit. Kommissionen avvisade detta påstående i enlighet med artikel 6.1 i grundförordningen, där det fastställs att uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt inte ska beaktas.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1 *Import från tredjeländer*

(282) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Import från tredjeländer

Land		2017	2018	2019	Undersökning-sperioden
Sydkorea	Volym (ton)	143 873	180 993	209 248	248 890
	Index (2017 = 100)	*100*	*126*	*145*	*173*
	Marknadsandel (%)	1,6	2,2	2,3	2,9
	Index (2017 = 100)	*100*	*135*	*146*	*182*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	703	729	685	626
	Index (2017 = 100)	*100*	*104*	*97*	*89*
Taiwan	Volym (ton)	69 919	87 803	140 334	184 158
	Index (2017 = 100)	*100*	*126*	*201*	*263*
	Marknadsandel (%)	0,8	1,0	1,6	2,2
	Index (2017 = 100)	*100*	*134*	*202*	*278*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	624	675	656	624
	Index (2017 = 100)	*100*	*108*	*105*	*100*
Indien	Volym (ton)	232 677	126 651	194 355	169 040
	Index (2017 = 100)	*100*	*54*	*84*	*73*
	Marknadsandel (%)	2,6	1,5	2,2	2,0
	Index (2017 = 100)	*100*	*58*	*84*	*77*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	683	689	639	573
	Index (2017 = 100)	*100*	*101*	*94*	*84*
Tunisien	Volym (ton)	0	29 901	82 426	85 436
	Index (2017 = 100)		*100*	*276*	*2 286*
	Marknadsandel (%)	0	0,4	0,9	1,0
	Index (2017 = 100)		*100*	*225*	*250*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)		648	600	570
	Index (2017 = 100)		*100*	*93*	*88*
Ukraina	Volym (ton)	19 501	30 165	25 434	19 140
	Index (2017 = 100)	*100*	*155*	*130*	*98*
	Marknadsandel (%)	0,2	0,4	0,3	0,2
	Index (2017 = 100)	*100*	*166*	*131*	*104*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	635	645	593	538
	Index (2017 = 100)	100	102	93	85

Kina	Volym (ton) ([45])	1 557 192	903 775	668 707	245
	Index (2017 = 100)	*100*	*58*	*43*	*0*
	Marknadsandel (%)	17,3	10,8	7,5	0,0
	Index (2017 = 100)	*100*	*62*	*43*	*0*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	597	478	860	896
	Index (2017 = 100)	*100*	*80*	*144*	*150*
Övriga tredjeländer	Volym (ton)	113 906	120 947	77 991	132 678
	Index (2017 = 100)	*100*	*106*	*68*	*116*
	Marknadsandel (%)	1,3	1,4	0,9	1,6
	Index (2017 = 100)	*100*	*114*	*69*	*123*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	658	691	687	599
	Index (2017 = 100)	*100*	*105*	*99*	*87*
Sammanlagt för alla tredjeländer utom de berörda länderna	Volym (ton)	2 137 068	1 480 235	1 398 494	839 588
	Index (2017 = 100)	*100*	*69*	*65*	*39*
	Marknadsandel (%)	23,8	17,6	15,6	9,9
	Index (2017 = 100)	*100*	*74*	*66*	*41*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	636	695	655	603
	Index (2017 = 100)	*100*	*109*	*103*	*95*

Källa: Surveillance 2 (justerade uppgifter)

(283) Marknadsandelen för importen från alla övriga länder varierade under skadeundersökningsperioden. Totalt sett noterades en minskning från 23,8 % under 2017 till 9,9 % under undersökningsperioden, en utveckling som delvis påverkades av införandet av handelspolitiska skyddsåtgärder mot korrosionsbeständigt stål från Kina.

(284) Under undersökningsperioden uppgick importen från övriga tredjeländer till 839 588 ton (varav 72 % från Sydkorea, Taiwan och Indien). Priserna på denna import var i de flesta fall högre än priserna på importen från de berörda länderna.

(285) Som anges i skälen 247 och 248 ovan påverkades unionsindustrin fortfarande av dumpad import från Kina under en del av skadeundersökningsperioden. Några av parterna hävdade att det inte fanns några bevis för att kringgående kinesisk import inte fortsatte att komma in på unionens marknad under 2020 och begärde att Taric-uppgifter skulle offentliggöras för denna import ([46]). Med tanke på tidpunkten för antidumpningsförfarandet mot Kina och den registrering som tillämpades från och med inledandet av den undersökningen ansåg kommissionen att den kinesiska importen inte hade orsakat den väsentliga skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden för det aktuella förfarandet. Framför allt förekom i princip ingen import alls av korrosionsbeständigt stål från Kina under undersökningsperioden, då kommissionen konstaterade att unionsindustrin fortsatte att lida väsentlig skada.

([45]) Endast baserat på volymer för 2020 i databasen Surveillance 2.

([46]) Den 4 februari 2022 tillhandahöll kommissionen information om aggregerade importvolymer och importvärden för den undersökta produkten per exporterande land under kalenderåret 2020 via noten till ärendehandlingen t22.001509.

(286) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påstod CIB och flera exporterande tillverkare att minskningen av unionsindustrins lönsamhet under 2018 och 2019 berodde på att den lönsamhet som uppnåtts 2017 främst kunde härledas till införandet av antidumpningstullar på den kinesiska importen av korrosionsbeständigt stål och att minskningen av lönsamheten från 2017 års nivå till nivåerna under 2018 och 2019 hade orsakats av en kringgående import av korrosionsbeständigt stål från Kina, vilket även hävdades av den turkiska regeringen.

(287) För det första konstaterade kommissionen, med avseende på unionsindustrins lönsamhet under 2017, att lönsamheten under det året hade legat över det lägsta vinstmålet på 6 %, vilket antydde i) att unionsindustrins lönsamhet, efter en period med orättvis konkurrens från Kina som lett till väsentlig skada, inte hade påverkats väsentligt av den kinesiska dumpningen på unionsmarknaden under det året, mest sannolikt på grund av inledandet av en antidumpningsundersökning av korrosionsbeständigt stål från Kina i december 2016, och ii) att importvolymen från de berörda länderna ännu inte var så stor att den hade en väsentlig inverkan på unionsindustrins lönsamhetsnivå. Frånvaron av orättvisa snedvridningar av handeln innebar emellertid inte att lönsamheten hade blåsts upp, som de berörda parterna verkade föreslå, vilket även framgår av den blygsamma nivån på 6,2 %. När det gäller den kringgående importen från Kina under 2018 och 2019 bortsåg kommissionen inte från den, som CIB och flera exporterande tillverkare hävdade, utan erkände att unionsindustrin fortfarande påverkades av den. I motsats till utvecklingen av importen från de berörda länderna minskade emellertid denna import kraftigt i volym under 2018 och 2019 på grund av undersökningen om kringgående, trots att den redan låg på en lägre nivå än importen från de berörda länderna. Det förekom i princip ingen import av korrosionsbeständigt stål från Kina under undersökningsperioden.

(288) Kommissionen drog därför slutsatsen att effekterna av importen från övriga tredjeländer inte hade försvagat orsakssambandet mellan den dumpade importen från Ryssland och Turkiet och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

5.2.2 *Unionsindustrins exportresultat*

(289) Volymerna av och de genomsnittliga priserna för unionsindustrins export utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Exportresultat för unionstillverkarna i urvalet

	2017	2018	2019	Undersökningsperioden
Exportvolym (i ton)	708 037	657 417	812 594	748 774
Index (2017 = 100)	*100*	*93*	*115*	*106*
Genomsnittligt pris (i euro/ton)	608	672	600	589
Index (2017 = 100)	*100*	*110*	*99*	*97*

Källa: Eurofer (volymer), unionstillverkarna i urvalet (enhetspriser)

(290) Unionsindustrin ökade sin exportvolym med 6 % under skadeundersökningsperioden. Den ytterligare exportförsäljningen (på omkring 40 000 ton under undersökningsperioden jämfört med situationen i början av skadeundersökningsperioden) är begränsad jämfört med förlusten på över 93 000 ton på unionens marknad under samma period. Bortsett från de högre priserna 2018 var unionstillverkarnas exportpriser relativt stabila under samma period. De produkter som exporteras av unionsindustrin är i allmänhet billigare typer av korrosionsbeständigt stål, och deras genomsnittliga pris är därför betydligt lägre än priset för de varor som säljs i unionen. Unionsindustrins exportförsäljning kunde till mycket liten del kompensera den negativa utvecklingen, både vad gäller volymer och priser på unionens marknad, genom att sprida ut de fasta kostnaderna och andra kostnader.

(291) Några exporterande tillverkare ansåg att unionstillverkarnas eventuella förlust av marknadsandelar på unionens marknad för korrosionsbeständigt stål berodde på att unionsindustrin hade börjat inrikta sig på exportmarknader som för vissa parter inte var lönsamma. Kommissionen avvisade detta påstående. De volymer som exporterades av unionstillverkarna motsvarade omkring 12 % av unionens totala försäljningsvolym och var därmed begränsade. Som anges i skäl 290 var den ytterligare exportförsäljningen begränsad i absoluta tal, medan priserna var relativt stabila och i linje med produktmixen.

(292) Kommissionen drog slutsatsen att inverkan av unionsindustrins exportresultat på den skada som unionstillverkarna lidit på sin höjd var marginell.

5.2.3 *Utvecklingen av den allmänna efterfrågan*

(293) Som framgår av avsnitt 4.3 minskade förbrukningen på den öppna marknaden under skadeundersökningsperioden. På denna grund drog kommissionen slutsatsen att utvecklingen av förbrukningen på den öppna marknaden kunde ha bidragit till den skada som unionsindustrin lidit.

(294) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den ryska regeringen att den minskade förbrukningen var den främsta orsaken till unionsindustrins minskade produktion. Kommissionen upprepade emellertid att den minskade förbrukningen inte ansågs ha försvagat orsakssambandet mellan den dumpade importen från Ryssland och Turkiet och unionsindustrins skadevållande situation under undersökningsperioden, med tanke på de berörda ländernas ökade importvolymer och marknadsandelar och deras effekt på unionsindustrins priser. Dessutom minskade förbrukningen med 467 000 ton under skadeundersökningsperioden, samtidigt som importen från de berörda länderna nästan fördubblades.

5.2.4 *Utvecklingen av efterfrågan inom fordonssektorn*

(295) Några av parterna menade att unionsindustrin uppvisade dåliga resultat på grund av problem och lägre efterfrågan i fordonssektorn. Detta påstående bekräftades inte av den aktuella undersökningen. Tvärtom visade undersökningen att unionstillverkarna levererade korrosionsbeständigt stål till andra industrisektorer än fordonssektorn. De varmgalvaniserade produkter som vanligen används i fordonsindustrin faller utanför undersökningens tillämpningsområde, och om en del av unionsindustrin hade påverkats negativt av en nedgång i fordonsindustrin skulle detta ha berott på produkter som inte är en likadan produkt och därmed inte beaktas i den här analysen. Påståendet avvisades.

(296) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CIB och flera exporterande tillverkare att den lägre efterfrågan i den sektorn skulle ha ökat de fasta kostnaderna och därmed haft en negativ inverkan på unionsindustrins lönsamhet, eftersom produkterna tillverkas i samma produktionslinjer.

(297) Kommissionen medgav att vissa unionstillverkare även tillverkar produkter som används i fordonssektorn i produktionslinjerna för korrosionsbeständigt stål. Den klargjorde emellertid att analysen i den aktuella undersökningen, inklusive kostnadsanalysen, endast bygger på den produktgrupp som omfattas av tillämpningsområdet. De mikroekonomiska indikatorerna har endast samlats in på nivån för de tillverkare som ingick i urvalet. De verifierade produktionskostnaderna för dessa parter, och i synnerhet deras fasta kostnader, har inte varit föremål för någon sådan omfördelning. Faktum är att denna omfördelning av tillverkningskapaciteten endast gällde ett mindre antal tillverkare som inte ingick i urvalet. Därför påverkades ingen av de mikroekonomiska indikatorerna och, som nämns i handlingen med uppgifter och även i denna förordning, endast två makroekonomiska indikatorer, nämligen produktionskapacitet (tabell 4) och sysselsättning (tabell 6), av utvecklingen i andra produktgrupper än korrosionsbeständigt stål.

(298) Därför tillbakavisades påståendet.

5.2.5 *Företagsintern användning*

(299) Unionstillverkarna använder den undersökta produkten vid tillverkning av stål belagt med organiskt material.

(300) Som framgår av tabell 1 minskade den företagsinterna förbrukningen med 13 % under skadeundersökningsperioden. Nedgången skedde främst under den andra delen av skadeundersökningsperioden som en följd av den negativa tillväxten i vissa stålberoende sektorer. Trots det låg den företagsinterna användningen kvar på en stabil nivå relativt sett, dvs. som andel av unionens tillverkning.

(301) Kommissionen drog slutsatsen att utvecklingen av den företagsinterna användningen på sin höjd hade haft en marginell effekt på den skada som unionsindustrin lidit.

5.2.6 *Självförvållad skada*

(302) Några av parterna pekade ut dåligt planerade investeringar inom tillverkningen av varmgalvaniserade produkter till fordonsindustrin som en källa till den skada som unionstillverkarna lidit. Som förklaras i skäl 295 gällde påståendet investeringar för en produkt som inte omfattas av denna undersökning. Kommissionen avvisade således detta påstående.

(303) Några av parterna påstod att den skada som unionstillverkarna lidit berodde på dåligt planerade investeringar som lett till att produktionskapaciteten var mycket högre än förbrukningen i unionen. Kommissionen avvisade detta påstående. Som anges i skäl 263 gjorde unionstillverkarna inte några investeringar för att öka produktionskapaciteten för korrosionsbeständigt stål i sig. Vidare framgår av skäl 235 att ökningarna av produktionskapaciteten för korrosionsbeständigt stål var teoretiska och därför inte kunde anses vara en indikation på väsentlig skada i detta särskilda fall. Detta påstående upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, dock utan att några nya bevis eller argument lades fram, vilket gjorde att det avvisades.

(304) Några av parterna ansåg att skadan inom unionsindustrin var självförvållad, eftersom stålservicecentrum med nära anknytning till unionstillverkarna importerade den undersökta produkten. Påståendet var ogrundat och avvisades därför. Det bör noteras att många unionstillverkare inte har några närstående stålservicecentrum med importfunktioner. De flesta av unionstillverkarna i urvalet har inte några närstående stålservicecentrum av något slag. Import via stålservicecentrum med nära anknytning till unionstillverkarna, om sådan import över huvud taget förekom, ansågs inte ha försvagat orsakssambandet mellan den dumpade importen från Ryssland och Turkiet och unionsindustrins skadevållande situation under undersökningsperioden, mot bakgrund av de berörda ländernas ökade importvolymer, deras effekt på unionsindustrins priser samt inverkan av andra faktorer som analyseras i detta avsnitt.

5.2.7 *Covid-19-pandemin*

(305) Några av parterna ansåg att skadan kunde hänföras till nedstängningarna i unionen i samband med covid-19-pandemin, vilka skulle ha lett till en ökning av de fasta kostnaderna för unionens ståltillverkare på grund av lägre produktionsvolymer. Påståendet, som upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, avvisades. Nedstängningarna i de 14 medlemsstater där unionstillverkarna är verksamma varierade både i tid och omfattning. Vissa av unionens ståltillverkare påverkades nästan inte alls av nedstängningarna, eftersom de levererade till samhällsviktiga företag under pandemin. Deras totala produktion under 2020 varierade inte avsevärt jämfört med 2019 ([47]).

(306) Dessa parter ansåg att skälet till att unionsindustrin hade förlorat marknadsandelar var att mindre volymer fanns tillgängliga för försäljning på grund av lägre kapacitetsutnyttjande och minskad produktion när tillverkningsanläggningar avvecklades eller togs ur drift i samband med covid-19-pandemin. Kommissionen höll inte med. I ett sammanhang med minskande förbrukning (se tabell 1) vann den dumpade importen fler marknadsandelar än unionsindustrin, som totalt sett hade bättre möjligheter att försörja marknaden.

(307) Flera av parterna hävdade att den turkiska och ryska importen fyllde en lucka som uppstått på unionens marknad efter att nedstängningarna i samband med covid-19-pandemin orsakat en brist. Kommissionen avvisade detta påstående. Kommissionen påpekade att den största ökningen av importen från de berörda länderna, både i volym och marknadsandelar, ägde rum 2018 och 2019, dvs. före covid-19-pandemin. Effekterna av nedstängningarna i samband med covid-19-pandemin var begränsade och påverkade unionstillverkarna på olika sätt, vilket framgår av skäl 305. Under alla omständigheter skulle nedstängningarna i samband med covid-19-pandemin aldrig kunna motivera de berörda ländernas dumpning. Dessa synpunkter upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, dock utan att några nya bevis eller argument lades fram, vilket gjorde att de avvisades.

(308) CIB och flera exporterande tillverkare hävdade även att den kvartalsanalys som CIB hade gjort av priserna och kostnaderna i klagomålet (se skäl 260) visade att unionsindustrin, i synnerhet under första kvartalet 2020, gjorde betydande förluster. Detta skulle bekräfta påståendet att de obligatoriska nedstängningarna i unionen var orsaken till den dåliga lönsamheten under undersökningsperioden (snarare än den dumpade importen).

([47]) Se till exempel de icke-konfidentiella handlingarna i t21.005684 (Marcegaglia Carbon Steel Spa).

(309) Kommissionen påpekade att resultaten av parternas egen analys av dessa specifika uppgifter i klagomålet visade en drastisk försämring av vinsten redan mellan tredje och fjärde kvartalet 2019 (från 1,22 % till –1,96 %), dvs. före covid-19-pandemin, och även en mycket tydlig förbättring av unionsindustrins lönsamhet under andra kvartalet 2020 till en nivå (–0,45 %) som var jämförbar med den som sades ha uppnåtts under tredje kvartalet 2020 – samtidigt som parterna betonade att nedstängningarna hade inletts från och med mars 2020 ([48]). Kommissionen ansåg att både den kraftiga minskningen av lönsamheten under det sista kvartalet 2019, dvs. före de obligatoriska nedstängningarna på grund av covid-19-pandemin, och den kraftiga förbättringen av lönsamheten under andra kvartalet 2020 motsäger påståendet att denna analys skulle bekräfta påståendet om effekterna av de obligatoriska nedstängningarna. Påståendet ansågs därför inte vara underbyggt på ett övertygande sätt.

(310) Den ryska regeringen hävdade att vissa covidrelaterade resultat som sammanfattats i en särskild studie var orsaken till unionsindustrins försämrade situation under undersökningsperioden ([49]). Dessa resultat gällde den långsamma återhämtningen i euroområdet jämfört med Kina, effekterna av kortsiktiga försörjningsbrister på tillverkningsindustrin och skillnaderna mellan sektorerna när det gäller återhämtningen efter covid-19. Påståendet avvisades på de grunder som förklaras i skäl 306 och med hänvisning till att studien var inriktad på andra sektorer än sektorn för korrosionsbeständigt stål.

5.2.8 *Priserna på varmvalsade ringar eller rullar*

(311) Några av parterna hävdade att unionstillverkarna hade lidit av en marginalpress på grund av variationer i priset på varmvalsade ringar eller rullar, vilka enligt marknadsinformation blev dyrare under den andra delen av 2020. De flesta av unionstillverkarna är vertikalt integrerade, och priset på varmvalsade ringar eller rullar på den öppna marknaden hade inte någon inverkan på deras kostnader vid tillverkningen av korrosionsbeständigt stål. Kommissionen avvisade detta påstående.

5.2.9 *Unionsindustrins konkurrenssituation*

(312) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den ryska regeringen att de ökade marknadsandelar som uppnåtts av Sydkorea och Taiwan var ett tecken på att unionsindustrin inte var tillräckligt konkurrenskraftig.

(313) Kommissionen påpekade att en ökad förekomst av import inte är en indikation på konkurrenssituationen för en inhemsk industri. Den noterade även att den totala importvolymen från dessa två länder, och i ännu högre grad dess ökning under skadeundersökningsperioden, var begränsad jämfört med volymen från de berörda länderna. Därför tillbakavisades påståendet.

5.3 **Slutsats beträffande orsakssamband**

(314) Mot bakgrund av ovanstående överväganden fastställde kommissionen att det fanns ett orsakssamband mellan den skada som unionsindustrin lidit och den dumpade importen från Ryssland och Turkiet. Ökningen av dumpad import från de berörda länderna sammanföll med en försämring av unionsindustrins situation. Lågprisimporten från Turkiet och Ryssland ökade exponentiellt och hindrade unionsindustrin från att höja sina försäljningspriser och öka sina volymer efter undersökningen om kringgående avseende den kinesiska importen. När det gäller priser underskred den dumpade importen från de berörda länderna ständigt unionsindustrins försäljningspriser på unionens marknad och gav under alla omständigheter upphov till en betydande prispress som hindrade unionsindustrin att sätta sina priser på de hållbara nivåer som krävs för att uppnå skäliga lönsamhetsnivåer.

(315) Kommissionen särskilde och avgränsade verkningarna av alla kända faktorer som hade betydelse för unionsindustrins situation från den dumpade importens skadevållande verkningar. Kommissionen konstaterade att faktorer som utvecklingen av företagsintern användning och vissa investeringar inte hade bidragit till den skada som unionsindustrin lidit. Faktorer som importen från övriga tredjeländer, unionstillverkarnas export, utvecklingen av efterfrågan, covid-19-pandemin och priserna på varmvalsade ringar eller rullar hade i allmänhet haft en begränsad effekt.

([48]) CIB:s skrivelse t21.006224, tabellen under punkt 34.

([49]) Resultaten finns i rapporten ”Impacts of the COVID-19 pandemic on EU industries”, som beställdes av Europaparlamentets utskott för industrifrågor, forskning och energi (ITRE). Rapporten kan laddas ner på https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662903/IPOL_STU(2021)662903_EN.pdf

(316) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att den dumpade importen från de berörda länderna vållade unionsindustrin väsentlig skada och att de andra faktorerna, betraktade var för sig eller tillsammans, inte försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan.

6. ÅTGÄRDERNAS NIVÅ

(317) För att kunna fastställa åtgärdernas nivå undersökte kommissionen om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som unionsindustrin vållats genom den dumpade importen.

6.1 **Skademarginal**

(318) Skadan skulle undanröjas om unionsindustrin hade kunnat uppnå ett vinstmål genom att sälja till ett sådant målpris som avses i artikel 7.2c och 7.2d i grundförordningen.

(319) I enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen beaktade kommissionen följande faktorer för att fastställa vinstmålet: lönsamhetsnivån före den ökade importen från det undersökta landet, den lönsamhetsnivå som krävs för att täcka totala kostnader och investeringar, forskning och utveckling (FoU), innovation samt den lönsamhetsnivå som förväntas under normala konkurrensförhållanden. Denna vinstmarginal bör inte vara lägre än 6 %.

(320) Klaganden hävdade att vinstmålet åtminstone borde vara detsamma som i det tidigare ärendet om korrosionsbeständigt stål från Kina (7,4 %). En unionstillverkare förslog 15 %. Några av parterna hävdade att den vinstnivå som föreslagits av klaganden var för hög.

(321) Kommissionen konstaterade att unionsindustrin hade uppnått en vinst på i genomsnitt 6,2 % under 2017. Även om antidumpningsåtgärder ännu inte hade införts på importen av korrosionsbeständigt stål från Kina hade den kinesiska dumpade importen redan minskat under 2017 efter inledandet av antidumpningsundersökningen i december 2016. Dessutom var importen från Ryssland och Turkiet fortfarande relativt begränsad under det året (se tabell 2).

(322) Kommissionen gjorde även en bedömning av åren före skadeundersökningsperioden, men dessa ansågs inte vara lämpliga på grund av inflödet av dumpad import från Kina som påverkade unionsindustrin. Kommissionen noterade det vinstmål som användes i det tidigare ärendet mot Kina, vilket emellertid härrör från 2008.

(323) Därför beslutade kommissionen att den genomsnittliga vägda vinst på 6,2 % som uppnåtts under 2017 var den lämpligaste grunden för beräkningen av vinstmålet i det aktuella ärendet.

(324) I enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen lade två unionstillverkare fram bevis för att deras nivå av investeringar, forskning och utveckling (FoU) och innovation under skadeundersökningsperioden skulle ha varit högre under normala konkurrensvillkor. På grundval av företagens styrkande dokument, vilka stämde överens med företagens rapporteringsverktyg och redovisningssystem, godtog kommissionen påståendena. För att återspegla detta i vinstmålet beräknade kommissionen skillnaden mellan de utgifter för investeringar, FoU och innovation under normala konkurrensvillkor som tillhandahållits av unionsindustrin och verifierats av kommissionen och de utgifter för investeringar, FoU och innovation som faktiskt hade uppstått under skadeundersökningsperioden. Dessa skillnader, uttryckta som en andel av företagens omsättning, var 0,02 % respektive 0,35 %. Andelarna lades till den grundläggande vinsten på 6,2 %, vilket gav ett slutligt vinstmål mellan 6,20 % och 6,55 %.

(325) I enlighet med artikel 7.2d i grundförordningen bedömde kommissionen som ett sista steg de framtida kostnader som unionsindustrin kommer att ådra sig till följd av multilaterala miljöavtal och protokoll till dessa, som unionen är part i, samt de ILO-konventioner som förtecknas i bilaga Ia, under den period då åtgärden tillämpas enligt artikel 11.2. På grundval av den tillgängliga bevisningen (företagens redovisningssystem, rapporteringsverktyg och prognoser) fastställde kommissionen en ytterligare kostnad i ett intervall mellan 3,05 och 38,78 euro per ton.

(326) Dessa kostnader innefattade de ytterligare framtida kostnaderna för att säkerställa efterlevnaden av EU:s utsläppshandelssystem. EU:s utsläppshandelssystem utgör en hörnsten i EU:s politik för att följa multilaterala miljöavtal. Dessa ytterligare kostnader beräknades på grundval av de uppskattade utsläppsrätter som måste köpas in under tillämpningsperioden för åtgärderna (2022–2026). Vid beräkningen av de ytterligare kostnaderna togs även hänsyn till indirekta koldioxidkostnader i samband med höjda elpriser under perioden 2022–2026 kopplat till EU:s utsläppshandelssystem och prognoserna för priset på utsläppsrätter.

(327) På denna grund beräknade kommissionen ett icke-skadevållande pris för unionsindustrins likadana produkt genom att tillämpa marginalen för vinstmålet (se skäl 324) på tillverkningskostnaden för de unionstillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden och lade sedan till justeringarna enligt artikel 7.2d per produkttyp.

(328) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CIB och flera exporterande tillverkare att de produktionskostnader som användes som grund för beräkningen av ett icke-skadevållande pris skulle vara onaturligt höga på grund av omfördelningen av produktionslinjer för vissa tillverkare enligt skäl 235. Detta påstående var ogrundat. Som nämns i skäl 295 gäller de kostnadsuppgifter som användes i denna undersökning, inbegripet för beräkningen av ett icke-skadevållande pris för unionsindustrin, endast kostnaderna i samband med tillverkningen av den likadana produkten, och de mikroekonomiska indikatorerna har endast inhämtats och använts på nivån för de tillverkare som ingick i urvalet. Kommissionen bekräftade att den omfördelning som avses i skälen 235 och 244 gällde ett litet antal tillverkare som inte ingick i urvalet och att den därför endast påverkade de makroekonomiska indikatorer såsom vederbörligen förklaras. Påståendet avvisas därför.

(329) Därefter fastställde kommissionen nivån på skademarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de ryska exporterande tillverkarna och de samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Turkiet som ingick i urvalet, vilket fastställts för beräkningarna av prisunderskridandet, och det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för den likadana produkt som sålts på unionens marknad av unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen eventuellt resulterade i uttrycktes i procent av det vägda genomsnittliga importvärdet cif.

(330) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter gjorde Severstal invändningar mot de justeringar för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst som gjorts avseende det närstående handelsföretagets försäljningspriser i unionen i analogi med artikel 2.9, av samma skäl som anges i skäl 220.

(331) Som konstateras i skäl 221 har domstolen bekräftat att artikel 2.9 får användas analogt för att fastställa exportpriset vid beräkningen av prisunderskridande och målprisunderskridande ([50]). Därför avvisades påståendet.

(332) Nivån för undanröjande av skada för ”andra samarbetsvilliga företag” och för ”alla övriga företag” fastställs på samma sätt som dumpningsmarginalen för dessa företag (se skälen 138 och 182).

6.2 **Slutsatser beträffande åtgärdsnivån**

(333) Med stöd av ovanstående bedömning bör slutgiltiga antidumpningstullar fastställas enligt nedan i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen.

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Skademarginal (%)	Slutgiltig antidumpningstull
Ryssland	PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %	37,4 %	36,6 %
	Novolipetsk Steel	12,7 %	10,3 %	10,3 %

([50]) Se även domen av den 22 september 2021, T-753/16, PAO Severstal, EU:T:2021:612, punkt 272.

	PAO Severstal	39,8 %	31,3 %	31,3 %
	Alla övriga företag	39,8 %	37,4 %	37,4 %
Turkiet	MMK Turkey	10,5 %	13,8 %	10,5 %
	Tatmetal	2,4 %	10,1 %	2,4 %
	Tezcan	11,0 %	13,7 %	11,0 %
	Övriga samarbetsvilliga företag	8,0 %	12,5 %	8,0 %
	Alla övriga företag	11,0 %	13,8 %	11,0 %

7. **UNIONENS INTRESSE**

(334) Kommissionen har undersökt om den säkert kunde dra slutsatsen att det inte låg i unionens intresse att vidta åtgärder i detta fall, trots att skadevållande dumpning hade konstaterats, i enlighet med artikel 21 i grundförordningen. Fastställandet av unionens intresse byggde på en uppskattning av alla de olika intressen som berörs, bland annat unionsindustrins, importörernas och användarnas.

7.1 **Unionsindustrins intresse**

(335) Unionsindustrin utgörs av 20 tillverkare i 14 medlemsstater med sammanlagt 9 237 anställda. De flesta av unionstillverkarna gav sitt stöd till klagomålet. Ingen tillverkare motsatte sig inledandet av undersökningen.

(336) Som konstateras i avsnitten 4.5.4 och 5.3 försämrades hela unionsindustrins situation till följd av den dumpade importen från Ryssland och Turkiet.

(337) Antidumpningsåtgärder mot importen från Ryssland och Turkiet förväntas bidra till att rättvisa handelsvillkor återupprättas på unionens marknad och göra det möjligt för unionsindustrin att uppnå hållbara vinstnivåer för denna kapitalintensiva industri. Till följd av detta förväntas unionstillverkarna återhämta sig från den skadevållande situationen, investera ytterligare och uppfylla sina åtaganden, inbegripet sociala och miljömässiga åtaganden.

(338) Uteblivna åtgärder skulle innebära stora förluster för unionsindustrin, äventyra dess lönsamhet och eventuellt leda till stängningar av produktionsanläggningar och uppsägningar. Om inga åtgärder införs kan unionsindustrin bli beroende av försörjning från tredjeland.

(339) Den exporterande tillverkaren Tezcan hävdade att importen av stål redan styrs av skyddsåtgärder och att den även kommer att styras av gränsjusteringsmekanismen för koldioxid (CBAM) ([51]) från och med 2023. Andra parter, däribland den turkiska regeringen, betonade också de skyddsåtgärder som unionstillverkarna redan drar nytta av. Alla dessa påståenden avvisades. Den aktuella antidumpningsundersökningen gäller en särskild fråga som ännu inte omfattas av någon befintlig åtgärd.

(340) Kommissionen drog därför slutsatsen att införandet av åtgärder var i unionsindustrins intresse.

7.2 **Icke-närstående importörers intresse**

(341) Ingen importör var villig att samarbeta i undersökningen.

([51]) Syftet med gränsjusteringsmekanismen för koldioxid (CBAM) är att införa nya skyldigheter för utländska tillverkare som exporterar vissa produkter (inklusive stål) till EU från och med 2023.

(342) Den turkiska intresseorganisationen CIB pekade på brister i försörjningen som skulle kunna påverka importörerna i unionen negativt. Kommissionen ansåg att påståendet var omotiverat eftersom importörerna och försörjningskedjorna, bortsett från den omfattande tillverkningen i unionen, kan importera från ett stort antal länder. Dessutom innebär införandet av antidumpningsåtgärder inte att import från de berörda länderna förbjuds helt. Nivån på åtgärderna bör inte hindra turkiska och ryska ståltillverkare från att sälja korrosionsbeständigt stål i unionen och till unionens importörer till rättvisa priser. Påstående avvisades.

(343) CIB hävdade även att åtgärderna skulle få negativa konsekvenser för importörerna i unionen, eftersom importörerna fortfarande återhämtade sig efter covid-19-pandemin. Organisationen lade inte fram några bevis som stöd för påståendet, vilket därför avvisades. Bristen på samarbetsvilliga importörer gjorde att kommissionen inte kunde analysera om importörerna uppvisade dåliga resultat eller inte kunde överföra prisökningar i förekommande fall.

7.3 **Användarnas intresse**

(344) Inga användare valde att samarbeta i undersökningen.

(345) Den europeiska bilindustrins branschorganisation, European Association of Automobile Manufacturers, begärde att unionens biltillverkare skulle undantas från åtgärder som kunde påverka deras konkurrenskraft negativt. Kommissionen konstaterade att den produkt som omfattas av den aktuella undersökningen i princip inte används inom bilindustrin och att åtgärdernas eventuella konsekvenser därför skulle bli oväsentliga.

(346) Parter som företrädde de exporterande tillverkarnas intressen hävdade att det fanns brister i försörjningen som skulle kunna påverka användarna i unionen negativt. Parterna påstod att unionstillverkarna kämpade med att återuppta sin verksamhet och inte kunde tillgodose en växande efterfrågan från kunderna, framför allt på tunna material, smala material, material överdragna med galvalume samt ringar och rullar under 10 ton som unionstillverkarna traditionellt skulle ha varit ovilliga att leverera. Påståendet var ogrundat och avvisades på de grunder som förklaras i skäl 342 ovan.

(347) Den turkiska intresseorganisationen CIB krävde att inga åtgärder skulle vidtas med hänvisning till att kommissionen i 2007 års undersökning om syntetstapelfibrer av polyestrar ([52]) hade konstaterat att åtgärder inte var i unionens intresse, bland annat på grund av användarnas låga vinster och deras svårigheter att föra prisökningar och försörjningsproblem vidare. Påstående avvisades. Den del av påståendet som gällde försörjningsproblem avvisades på de grunder som förklaras i skäl 342 ovan.

(348) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CIB och flera exporterande tillverkare att användningen av alternativa försörjningskällor, vilka enligt det skälet är allmänt tillgängliga, skulle medföra ökade inköpspriser på korrosionsbeständigt stål för användarna. Kommissionen erinrade om att syftet med antidumpningsåtgärder är att få bort orättvist prissatt import från unionens marknad för att återupprätta rättvisa konkurrensvillkor för alla marknadsaktörer. Samma parter ifrågasatte även tillgången till de alternativa källor som anges i skäl 342, med hänvisning till att amerikanska importörer brukar lägga högst anbud på global nivå. Kommissionen påpekade att importen från andra länder än de berörda länderna hade en marknadsandel på 9,9 % under undersökningsperioden, trots den orättvisa konkurrensen på unionens marknad från de berörda länderna, vilka hade en marknadsandel på 12,9 %. På denna grundval avvisades påståendet.

(349) Som tidigare nämnts svarade användarna inte på användarnas frågeformulär, och därför kunde inga uppgifter avseende deras lönsamhet inhämtas från dem. I bilaga U-1 till klagomålet presenterade klagandena en beräkning som visade att korrosionsbeständigt stål som användes vid byggverksamhet utgjorde en försumbar del av slutproduktens kostnad. Enligt Eurofer skulle detta även gälla andra segment i senare led ([53]).

([52]) Kommissionens beslut 2007/430/EC av den 19 juni 2007 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av syntetstapelfibrer av polyestrar med ursprung i Malaysia och Taiwan och om frisläppande av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av de preliminära antidumpningstullar som införts (EUT L 160, 21.6.2007, s. 30).

([53]) Se bland annat Eurofers inlaga i t21.007474.

(350) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CIB och flera exporterande tillverkare att dessa uppgifter var otillräckliga, utan att tillhandahålla någon meningsfull alternativ bedömning av kostnadseffekterna för användare. CIB hävdade även, liksom den ryska regeringen, att priserna på korrosionsbeständigt stål skulle ha ökat kraftigt efter undersökningsperioden och att denna senaste prisökning ”nödvändigtvis” skulle medföra stora konsekvenser för användarna.

(351) Kommissionen erinrade om att den relevanta konsekvensbedömningen för användarna i analysen av unionens intresse borde vara bedömningen av de eventuella konsekvenserna av antidumpningstullen, och inte konsekvenserna av eventuella prisökningar av andra orsaker. Eftersom användarna inte samarbetade i undersökningen hade kommissionen inte möjlighet att analysera konsekvenserna av utvecklingen efter undersökningsperioden när det gäller användarnas situation. På denna grundval avvisades påståendet.

7.4 **Andra faktorer**

(352) Några av parterna hävdade att unionens ståltillverkare ständigt försökte bibehålla sitt oligopol på unionens marknad och undanröja all internationell konkurrens. De pekade på att unionstillverkarna redan försörjde en betydande del av den öppna marknaden och att denna andel inte omfattade företagsinterna volymer, vilket således skulle utgöra ett monopol.

(353) Kommissionen ansåg att påståendet om oligopol var omotiverat. Som framgår av skäl 335 finns det 20 kända tillverkare i fler än 10 olika koncerner. Det finns även en betydande import från tredjeland. Utan bevis på konkurrenshämmande beteenden är unionsindustrins nuvarande marknadsandel irrelevant för att stödja dessa påståenden om att oligopol, eller ens monopol, skulle förekomma. Kommissionen hänvisar till sitt senaste arbetsdokument från kommissionens avdelningar ([54]), där den noterade att ”verkställigheten av koncentrationskontrollen under den senaste konsolideringsvågen bidrog till att upprätthålla en dynamisk konkurrens på de europeiska stålmarknaderna till förmån för de många industrier i senare led som använder stål, förlitar sig på överkomliga material för att konkurrera globalt och sysselsätter miljontals européer. Genom att förbjuda konkurrenshämmande sammanslagningar (t.ex. Tata Steel/ThyssenKrupp) eller godkänna sammanslagningar på vissa villkor, däribland strukturella avyttringar (t.ex. ArcelorMittal/Ilva), säkerställde kontrollen av företagskoncentrationer att de europeiska stålkunderna inte fick mindre valmöjligheter, högre priser eller mindre innovation.”. Därför avvisades detta påstående.

7.5 **Slutsats om unionens intresse**

(354) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl att det inte låg i unionens intresse att införa åtgärder beträffande import av korrosionsbeständigt stål med ursprung i Ryssland och Turkiet.

8. **SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

(355) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband samt unionens intresse och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas för att förhindra att unionsindustrin vållats ytterligare skada på grund av den dumpade importen av den berörda produkten. Antidumpningstullar bör fastställas i enlighet med regeln om lägsta tull.

(356) Kommissionen noterade att EU efter inledandet av undersökningen hade infört ett antal sanktionspaket mot Ryssland på grund av Rysslands militära aggression mot Ukraina, vilket även påverkar stålprodukter och/eller de stålföretag som planerar att tillverka och exportera den undersökta produkten efter undersökningsperioden. Det senaste sanktionspaket som omfattar den undersökta produkten och/eller de exporterande tillverkarna innehåller ett förbud mot import av korrosionsbeständigt stål. Detta förbud trädde i kraft den 16 mars 2022 ([55]). Eftersom dessa sanktioner är kopplade till den militära aggressionen och den underliggande geopolitiska situationen är deras omfattning, modulering och/eller varaktighet oförutsägbar. Dessutom har antidumpningsåtgärder en maximal

([54]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, Towards Competitive and Clean European Steel, SWD(2021) 353 final, 5.5.2021, s. 4.

([55]) Rådets förordning (EU) nr 833/2014 av den 31 juli 2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina (EUT L 229, 31.7.2014, s. 1), i dess ändrade lydelse genom förordning (EU) 2022/428 (EUT L 87 I, 15.3.2022, s. 13). Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0833-20220413 för den konsoliderade versionen av förordning (EU) nr 833/2014, vilken innehåller alla ändringar med anknytning till sanktionspaketet.

varaktighet på fem år. Med tanke på de ovannämnda osäkerheterna och det faktum att rådet när som helst kan ändra sanktionernas exakta omfattning och varaktighet ansåg kommissionen att de inte kunde påverka dess slutsatser i detta förfarande.

(357) På grundval av ovanstående föreslås följande slutgiltiga antidumpningstullsatser, uttryckta som pris cif vid unionens gräns, före tull:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull
Ryssland	PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %
	Novolipetsk Steel	10,3 %
	PAO Severstal	31,3 %
	Alla övriga företag	37,4 %
Turkiet	MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş.	10,5 %
	TatMetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş	2,4 %
	Tezcan Galvanizli Yapi Elemanlari Sanayi ve Ticaret A.Ş.	11,0 %
	Övriga samarbetsvilliga företag	8,0 %
	Alla övriga företag	11,0 %

(358) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De återspeglar således den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Tullsatserna ska uteslutande tillämpas på import av den berörda produkten som har sitt ursprung i de berörda länderna och som har tillverkats av de nämnda juridiska personerna. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på ”alla övriga företag”. De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.

(359) Ett företag av de som uttryckligen nämns i denna förordning får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser ska tillämpas om det ändrar namnet på sin enhet i efterhand. Denna begäran ska ställas till kommissionen ([56]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(360) För att säkerställa att reglerna om antidumpningstullar efterlevs bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även sådana tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

(361) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatserna krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella antidumpningstullarna tillämpas. Företag med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura kommer att bli föremål för den antidumpningstullsats som gäller för ”alla övriga företag”.

([56]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Wetstraat/Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

(362) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och bör, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av den lägre tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(363) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren är uppfyllda kan en undersökning om kringgående inledas. Denna undersökning kan bland annat omfatta behovet av att upphäva individuella tullsatser och därmed införa en landsomfattande tull.

9. **SLUTBESTÄMMELSER**

(364) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska, enligt artikel 109 i europaparlamentet och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([57]), den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(365) Genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/159 ([58]) införde kommissionen en skyddsåtgärd avseende vissa stålprodukter för en period av tre år. Skyddsåtgärden förlängdes till och med den 30 juni 2024 genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1029 ([59]). Den berörda produkten är en av de produktkategorier som skyddsåtgärden omfattar. När de tullkvoter som fastställts inom ramen för skyddsåtgärden överskrids skulle följaktligen både tullsatsen över kvoten och antidumpningstullen behöva betalas för samma import. Eftersom sådan kumulation av antidumpningsåtgärder och skyddsåtgärder kan leda till en större inverkan på handeln än önskvärt beslutade kommissionen att förhindra att antidumpningstullen tillämpas samtidigt som tullsatsen över kvoten för den berörda produkten under den tid som skyddstullen gäller.

(366) Detta innebär att om den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i förordning (EU) 2019/159 blir tillämplig på den berörda produkten och överstiger antidumpningstullarna enligt den här förordningen, ska endast den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i förordning (EU) 2019/159 tas ut. Under den period då skyddsåtgärderna och antidumpningstullarna tillämpas samtidigt ska uppbörden av de tullar som införs i enlighet med denna förordning tillfälligt upphöra. När den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i förordning (EU) 2019/159 blir tillämplig på den berörda produkten och denna tull är lägre än nivån på antidumpningstullarna i denna förordning, ska den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i förordning (EU) 2019/159 tas ut som ett tillägg till skillnaden mellan den tullen och de högre antidumpningstullar som införs enligt denna förordning. Uppbörden av de antidumpningstullar som inte tagits ut bör upphöra tillfälligt.

(367) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen (EU) 2016/1036.

([57]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

([58]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/159 av den 31 januari 2019 om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder på import av vissa stålprodukter (EUT L 31, 1.2.2019, s. 27).

([59]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1029 av den 24 juni 2021 om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/159 för att förlänga den slutgiltiga skyddsåtgärden på import av vissa stålprodukter, EUT L 225I, 25.6.2021, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull ska införas på import av valsade platta produkter av järn eller legerat stål eller olegerat stål, pläterade eller försedda med överdrag genom varmgalvanisering med zink och/eller aluminium och/eller magnesium, även legerade med kisel, kemiskt passiviserade, med eller utan vidare ytbehandling såsom oljning eller tätning, innehållande högst 0,5 viktprocent kol, högst 1,1 viktprocent aluminium, högst 0,12 viktprocent niob, högst 0,17 viktprocent titan och högst 0,15 viktprocent vanadin, i form av ringar eller rullar, plåtar skurna i längder och smala band med ursprung i Ryssland och Turkiet, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7210 41 00, ex 7210 49 00, ex 7210 61 00, ex 7210 69 00, ex 7210 90 80, ex 7212 30 00, ex 7212 50 61, ex 7212 50 69, ex 7212 50 90, ex 7225 92 00, ex 7225 99 00, ex 7226 99 30, ex 7226 99 70 (Taric-nummer: 7210 41 00 20, 7210 41 00 30, 7210 49 00 20, 7210 49 00 30, 7210 61 00 20, 7210 61 00 30, 7210 69 00 20, 7210 69 00 30, 7210 90 80 92, 7212 30 00 20, 7212 30 00 30, 7212 50 61 20, 7212 50 61 30, 7212 50 69 20, 7212 50 69 30, 7212 50 90 14, 7212 50 90 92, 7225 92 00 20, 7225 92 00 30, 7225 99 00 22, 7225 99 00 23, 7225 99 00 41, 7225 99 00 92, 7225 99 00 93, 7226 99 30 10, 7226 99 30 30, 7226 99 70 13, 7226 99 70 93, 7226 99 70 94).

Följande produkter ingår inte:

i) Produkter av rostfritt stål, kisellegerat elektrostål och snabbstål.

ii) Produkter som inte är vidare bearbetade än varmvalsade eller kallvalsade (kallreducerade).

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Ryssland	PJSC Magnitogorsk Iron and Steel Works	36,6 %	C217
	Novolipetsk Steel	10,3 %	C216
	PAO Severstal	31,3 %	C218
	Alla övriga företag	37,4 %	C999
Turkiet	MMK Metalurji Sanayi Ticaret ve Liman İşletmeciliği A.Ş.	10,5 %	C865
	TatMetal Çelik Sanayi ve Ticaret A.Ş	2,4 %	C866
	Tezcan Galvanizli Yapi Elemanlari Sanayi ve Ticaret A.Ş.	11,0 %	C867
	Andra samarbetsvilliga företag som förtecknas i bilagan	8,0 %	
	Alla övriga företag	11,0 %	C999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes namn och befattning, med följande lydelse: *"Jag intygar härmed att den [kvantitet] av [den berörda produkten] som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."* Om ingen sådan faktura uppvisas ska tullsatsen för alla övriga företag tillämpas.

4. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Om den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i förordning (EU) 2019/159 blir tillämplig på valsade platta produkter av järn eller legerat stål eller olegerat stål, pläterade eller försedda med överdrag genom varmgalvanisering med zink och/eller aluminium och/eller magnesium, även legerade med kisel, kemiskt passiviserade, med eller utan vidare ytbehandling såsom oljning eller tätning, innehållande högst 0,5 viktprocent kol, högst 1,1 viktprocent aluminium, högst 0,12 viktprocent niob, högst 0,17 viktprocent titan och högst 0,15 viktprocent vanadin, i form av ringar eller rullar, plåtar skurna i längder och smala band, som avses i artikel 1.1, och denna tull överstiger motsvarande värdenivå på de antidumpningstullar som anges i artikel 1.2, ska endast den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i förordning (EU) 2019/159 tas ut.

2. Under den period då punkt 1 tillämpas ska uppbörden av de tullar som införs i enlighet med denna förordning tillfälligt upphävas.

3. Om den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i förordning (EU) 2019/159 blir tillämplig på valsade platta produkter av järn eller legerat stål eller olegerat stål, pläterade eller försedda med överdrag genom varmgalvanisering med zink och/eller aluminium och/eller magnesium, även legerade med kisel, kemiskt passiviserade, med eller utan vidare ytbehandling såsom oljning eller tätning, innehållande högst 0,5 viktprocent kol, högst 1,1 viktprocent aluminium, högst 0,12 viktprocent niob, högst 0,17 viktprocent titan och högst 0,15 viktprocent vanadin, i form av ringar eller rullar, plåtar skurna i längder och smala band, som avses i artikel 1.1, och fastställs till en lägre nivå än de antidumpningstullar som anges i artikel 1.2, ska den tull över kvoten som anges i artikel 1.6 i förordning (EU) 2019/159 tas ut som ett tillägg till skillnaden mellan den tullen och de antidumpningstullar som anges i artikel 1.2.

4. Den del av beloppet av antidumpningstullen som inte tas ut i enlighet med punkt 3 ska tillfälligt upphävas.

5. Det tillfälliga upphävande som avses i punkterna 2 och 4 ska tidsbegränsas till tillämpningsperioden för den tull över kvoten som avses i artikel 1.6 i förordning (EU) 2019/159.

Artikel 3

Artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande tillverkare från Turkiet och göra dem till föremål för en lämplig viktad genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingår i urvalet. En ny exporterande tillverkare ska tillhandahålla bevis för att

a) den inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 med ursprung i Turkiet under undersökningsperioden (den 1 januari 2020 till den 31 december 2020),

b) den inte är närstående en exportör eller tillverkare som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och

c) den antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande om att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens slut.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Turkiet som inte ingick i stickprovet

Land	Namn	Taric-tilläggsnummer
Turkiet	Atakaş Çelik Sanayi Ve Ticaret A.Ş.	C868
Turkiet	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	C606
Turkiet	Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.Ş.	C869
Turkiet	Erdemir Çelik Servis Merkezi San. ve T. A.Ş.	C870
Turkiet	Tosyalı Toyo Çelik A.Ş.	C871
Turkiet	Yildizdemir Çelik San.A.Ş.	C872